

De krolse kat van 't Peukenpaleis.

Komedie in 6 taferelen van Herwig Van Landuyt.

Personages

Benny en Martha Corthout, ouders van Kasper en grootouders van Boter Bloem en Meel.

André, vriend van Benny.

Conny, alias "de krolse kat van 't Peukenpaleis" of "de kokette kokkin", vriendin van Martha.

Wolf, vriendje van Meel.

Stamper, vriendin van Bloem.

Waterkriekje, kleindochter van Conny.

Decor.

De 6 taferelen spelen zich af in de woonkamer van **Benny** en Martha gedurende 6 opeenvolgende zomerdagen.

Er is een deur naar de keuken die uitgeeft op de tuin en een deur naar de trappen - en inkomhal.

Eerste tafereel.

Benny in een onderonsje met André.

André: En Leo ?

Benny: Leo ? Ook 60.

André: Hij ? Zeker ?

Benny: 100 %. 60 of dood.

André: Leo dood ?

Benny: Ik zeg niet dat hij dood is.

André: Nee ? Dan zal ik het gedroomd hebben.

Benny: Wat heb je precies gedroomd ?

André: Dat ik je horen zeggen heb, 60 of dood.

Benny: Dan ben ik nog liever ...

André: Wat precies ? Wat ben je nog liever ?

Benny: 60. Jij niet misschien ?

André: 't Is geen kwestie van voorliefde, 't is een kwestie van ...

Benny: 'k Zal 't je zeggen waarvan, van rekenen.

André: Godverdomme, daarvan ! 'k Was in alles slecht maar onklopbaar slecht in rekenen.

Benny: Allee allee rekenen is eenvoudig.

André: Eenvoudig ? Rekenen ?

Benny: Ja doodeenvoudig. 'k Zal je helpen. Iemand die in 1500 geboren is, is ...

André: dood.

Benny: Zie je wel dat je 't kunt ! Zelfs de grootste sul ...

André: De ..? Ik ?

Benny: Nee, ik bedoel dat Leo zo oud is als wij. We zijn allemaal even oud, jij, ik en de rest van de klas.

André: 'k Zou hem wel eens tegen 't lijf willen lopen.

Benny: Leo ?

André: Ja, jij niet ?

Benny: Leo ? Waarom zo nodig Leo ?

André: Omdat ... omdat ...

Benny: het 't beste middel is om er achter te komen of hij nog niet 't hoekje om is.

André: Je zegt daar zoiets. Dood hij ? Verschrikkelijk !

Benny: Doodgaan ?

André: Ja en het aan niemand kunnen vertellen.

Benny: Tja dat zit er inderdaad dik in maar maak je vooral geen zorgen. Ze zullen 't wel aan je zien.

André: Laat het ons hopen.

Benny: C'est ça, hoop doet leven, hoewel in dit geval ...

Bloem komt er sms'end bij.

Benny: Ah Bloempje weet jij soms waar oma uithangt ?

Bloem: Ik ? Nee daar houd ik geen dagboek over bij, Meel misschien of Boter. (En weg is Bloem.)

André: Ik vraag me af of ze in Brussel geen ... (Maakt zijn zin niet af als Boter binnenkomt.)

Benny: Ah Boter, vlootje weet jij ..?

Boter: of er hier ergens al een spoor is van oma ?

Benny: Ja.

Boter: Nee teveel is teveel.

Benny: Teveel ?

Boter: Ja kinderen kunnen niet alles in 't oog houden, hun ouders, hun grootouders, hun burens, hun huisdieren, hun ...

André: Da's waar.

Boter: Ah voor ik het vergeet, Petrus vloekt.

André: Vloeken is lelijk.

Boter: Is je voetbalploeg alweer gezakt ?

Benny: Bijlange niet, we hebben een schitterend seizoen achter de rug en promotie op een haar na gemist.

Boter (alweer weg): Geen reden om te vloeken of toch wel ?

André: Petrus ?

Benny: De kauw.

André: Ik dacht ...

Benny: Paulus als hij goed gemutst is. En die specialist ?

André: Ah dokter zeg ik hem als ik jong was lagen er veel meer dagen tussen vrijdag en zaterdag dan tegenwoordig. Je mag 3 keer raden wat hij me geantwoord heeft.

Benny: "Is 't u ook opgevallen ?"

André: Nee.

Benny: " Nonsens, geef me 60 euro en we spreken er niet meer over."

André: 80.

Benny: 80 ? Dan is hij niet geconventionneerd.

André: Niet gevoncon ... godverdomme ook dat nog !

Benny: Net zoals in een komedie in 't theater is humor in een ziekenhuis niet altijd gebruikelijk maar niet onmogelijk.

André: 't Kan zijn maar ik moet er nog kunnen mee lachen ook.

Benny: Oefenen oefenen en nog oefenen.

Meel (met een brief , geeft hem aan Benny): Heb je hem gehoord ?

Benny: Nee.

Meel: Blaffen dat hij deed ! 't Was net of hij nog nooit een Afrikaan besnuffeld had.

Benny: Een Afrikaan ?

Meel: Ja 'k ben niet "zwartblind".

Benny: In uniform van Bpost ?

Meel: Nee in "black is beautiful".

André: Ocharme ! En verder niks ?

Benny: Op 't verkeerd adres bezorgd. Heb je hem nog nagekeken ?

Meel: Vanzelfsprekend, in 't gezelschap van een verbouwereerde merel.

André: En van Pokerface. Honden en koeien kijken elke voorbijganger na.

Meel: Ga je hem niet openmaken ?

Benny: Nee

Meel: Krijgt ze veel post, oma ? (Ruikt aan de brief.)

Benny: Zij ? 'k Denk het niet, alhoewel ik dat niet echt weet.

Meel: Dan kan 't ook ja zijn.

Benny: Wie weet !

Meel: Opa 'k zou me niet te veel zorgen maken.

Benny: Want ?

Meel: Minnaars schrijven niet en als ze toch schrijven zijn 't analfabeten.

Benny: Leg me dat eens uit.

Meel: Analfabeten die 't niet beet hebben dat ze op die negentiende eeuwse manier van communiceren bezwarende schriftuur achterlaten.

Benny: Wormpje je mag gerust zijn 'k maak me geen zorgen.

Meel: Voorlopig.

André: Ja 't kan nog komen.

Meel: Vandaag is 't telaar maar als ze morgen weer aan een lange pijnlijke tot mislukken gedoemde voorgevelverfraaiing begint weet ik wat je van mij verwacht.

Benny: Ik ?

Meel: Dat ik ze schaduw tot we'r 't fijne van weten.

André: Goed gezien goed gezien. Ik zou dat ook kunnen.

Benny: Met een 10 cl fles onversneden whisky in elke binnenzak een borsalino en een zonnebril.

André: En een vergrootglas.

Meel: Zie je niet goed ?

Benny: Stop de flauwe kul, als ze morgen opstapt ga'k gewoon met haar mee.

Meel: Maar ...

Benny: Maar wat ?

André: als haar lief je 'r niet bij wil,

Meel: ja dan gaat ze toch gewoon shoppen i.pl.v...

Benny: i.pl.v. wat ?

Meel: i.pl.v. wat ze van plan was.

André: En dan weten we niet wat ...

Meel: we min of meer vermoeden.

Benny: We ?

Bloem (heeft iets opgevangen): Wat is 't probleem ?

Meel: Opa denkt dat oma ...

Benny: O !

Bloem: Ik ook

Meel: Oké oké, hoe dikwijls knuffel je oma per dag ?

Benny: Per ...

Meel: Allee per week ?

Geen antwoord.

André: Per jaar dan ?

Benny: Weet ik het ! 'k Heb hier geen telraam staan en daarenboven ...

Bloem: Daarenboven ?

Benny: Waarom zou ik zoiets aan de grote klok hangen ?

Meel: Toe, we zullen het aan niemand vertellen.

Bloem: Zelfs niet aan Stamper mijn beste vriendin.

Meel: Allee.

Bloem: Zelfs niet aan Boter mijn tweelingzus.

Benny: 't Is nee en 't blijft nee.

Meel: Ik heb een klasgenote ...

Bloem: Waterkriekje.

Meel: Ja die. Zes oma's heeft ze !

André: Niet meer ?

Meel: Nee meer moet dat niet zijn. Luister goed, elke dag ontvangt die oma een half dozijn mannen.

Bloem: Als 't er niet meer zijn. Ze heet Conny maar iedereen kent haar als " de krolse kat van 't Peukenpaleis".

André: De ... godverdomme !

Meel: Peukenpaleis omdat ze eerst uitgebreid voor de gasten kookt en er daarna mee van jetje geeft op de keukentafel.

André: Van wie ?

Meel: En vervolgens herschept ze haar keukenpaleis in een onvervalst peukenpaleis.

Benny: Met die krolse kokkin zijn we nu wel mijlenver afgedwaald van de uitstapjes van oma.

Bloem: Ongetwijfeld.

Meel: Als je maar beseft dat dergelijke oma's echt wel bestaan.

André: Mijn kinderen ! 'k Zie ze al bezig op die keukentafel met alleen haar schortje aan !

Benny: Sukkel van een Waterkriekje !

Meel: Ze heeft er wel zo maar 1 op de 6 , een oma langs stiefvaderlijke kant. Haar eerste oma's staan allebei nog voor de klas.

André: Voor de klas ?

Meel: Ja.

André: Beter dan voor de klas kunnen ze niet staan.

Stilte. De meisjes bekijken mekaar.

Bloem: Ah je bedoelt met een veertigtal op hun doen en laten toekijkende ogen die hen maar al te graag op een fout willen betrappen.

André: Tiens nu je 't zegt.

Boter: (poeslief): Opa, oma's mobieltje geeft niet thuis, zou mijn vriendje mogen blijven slapen ?

Benny: 'k Heb liever dat oma daarover beslist maar als ze binnen een uur niet terug is ...

Boter: is 't ja.

Benny: We zullen zien.

Boter en Bloem kussen opa tegelijkertijd elk op een wang.

Boter en Bloem (samen): En nu ?

Benny: Allee ja, 't is toch nog dezelfde als vorige week, Forel ?

Boter en Bloem (samen): Karper , opa !

Benny: 'k Zou gezworen hebben ...

André (tegen de meisjes): 'k Zou hem eens moeten kunnen meenemen naar de geheugenkliniek.

(Terzijde.) 'k Zal ze dan wel eerst moeten terugvinden.

Bloem: Da's nog eens een idee.

Benny: Pft!

Bloem: Karper is zo'n schatje dat ik hem al helemaal zou ingepalmd hebben ware 't niet ...

Boter: dat ik Bloem zo goed als niets kan weigeren net zomin als zij mij,

Bloem: en dus slaapt hij gezellig tussen ons bei.

Benny: Wat ! Tussen ..?

Meel: Zie je nu wat ik mis ?

André: Ook een tweelingzus.

Meel: André je onthoudt niet echt veel maar ...

André: ik zie wat ik voel.

Bloem: Nu wat ons vriendje betreft ...

Benny: Ja.

Boter: Karper heeft een broertje, Snoek, mag die meekomen om Meel gezelschap te houden ?

Benny: Vannacht ?

Meel: Ja overdag heb ik aan jullie genoeg. Hoe oud is dat manneke ?

Bloem: Zo oud als jij.

Meel: Laat maar komen, 'k Zie wel wat ik er kan mee opstarten, een verhouding, een relatie ...

Boter: Da's 't zelfde.

Meel: Niks daarvan, want als de relatie morgenvroeg voorbij is kan ik er nog een lange verhouding van een week of twee, ja wie weet, een romance mee beginnen.

Benny: Hier onder mijn dak ?

Meel: Ja of in een tentje in de tuin.

Bloem: Ze hebben daar niet zo lang geleden een nieuw woord voor gevonden, zeilromantiek.

Benny: Was dat geen ander woord ?

André: Zeilromantiek in 't gras, een tentromance met een Snoek !

Benny: Onmogelijk de tuin is een tenteloos openluchtmodel.

Meel: Dan maak ik er maar een zalige zomer op zolder van.

Benny: Een ...

Meel: Ja 'k ga alvast alles in gereedheid brengen. Ah en 'k maak een bordje met de tekst " Niet storen, Snoek op bezoek".

Benny: Maar 'k heb nog niet eens .. (Telaar, Meel is al de deur uit.)

Bloem: Opa eerlijk is eerlijk, als je ons een verzetje gunt met Karper ...

Boter: kun je moeilijk Meel een verzetje ontzeggen met Snoek.

Benny: Ik heb heel dit bezoekverhaal slecht aangepakt. Oma zal me vrees ik duchtig de les lezen.

Boter: Niet bang zijn opa, Karper is een Jan-Spierfiguur.

Bloem: Snoek staat trouwens ook zijn mannetje.

Boter: En dan zwijgen we nog van Paling hun oudere broer.

Bloem: Paling is al helemaal de max.

Boter: Hij koppelt humor aan kracht...

Bloem: zoals zijn grote voorbeeld " de beul van Béthune".

Benny: De ...

Boter: Ja de catcher.

Benny: Dan heb ik echt van oma niks te vrezen.

André: Helemaal niks met mij erbij. Vergeet niet dat ik nog gebokst heb.

Benny: 40 jaar geleden, 2 keer gaan liggen.

André: Mechanisch k.o.

Benny: Technisch.

André: Nu je 't zegt techniek was ook nooit mijn ding. Maar ik was een rauwe diamant zoals je die bij de bijoutier in Brussel kunt kopen als je'r warmpjes inzit.

Boter: Ik zie wat je bedoelt.

Bloem: Van die stenen waarvoor geen enkele Marilyn de neus ophaalt.

André: Een grote carrière is aan mijn vuisten voorbijgegaan.

Boter: Is 't waar ?

André: Ik was niet leep genoeg, niet geslepen genoeg, als je begrijpt wat ik bedoel.

Benny: Ze doen allebei hun best en ik ook.

André: En uiteindelijk ben ik mouwveger geworden.

Benny, Boter en Bloem (samen): Schouwveger.

André: Ah 'k heb het al verteld.

Boter: Tot je 'r niet meer doorkon.

Bloem: Door de schouw of is dat een fabeltje ?

André: Dat van de sint en zwarte pol ?

Boter: Ja.

André: Volgens mij wel.

Benny: Volgens mij ook.

Martha (valt als een spraakwaterval binnen): Wat een drukte. Wat voor leven hebben ze toch die stadsmensen. En stinken dat het daar doet. Geef mij maar de boerenbuiten, de bijtjes, de kevertjes en de koetjes in de wei.

Boter: De zweefvliegtuigjes in de lucht.

Bloem: De mesthoopjes aan de achterdeurtjes.

Boter: De strontvliegen op de perziken.

Martha: De zonovergoten kavels koolzaad die een menuet dansen in de wind.

Bloem: De slakjes op de sla.

Boter: De vogeltjes op hun nestjes.

Martha: De ezeltjes aan de ezelsdoorn.

Boter; De blaadjes aan de bomen.

Bloem: De was aan de draad.

Martha: De boer achter zijn paard, de moestuintjes bezaaid en beplant, de lachende kindjes in de voortuintjes.

Boter en bloem (samen): Ahahahahhah !

Martha: De wiekjes aan de windmolentjes, de postbode gezellig keuvelend met de mensjes aan de voordeur.

Benny: Apropos soms zorgt hij voor de post ook. (Geeft haar de brief.)

Martha: Voor mij ?

Tweede tafereel.

Benny in gesprek met zijn zoon Kasper.

Kasper: Naar een volmaakt partijtje voetbal blijf je toch ook geen goeie 90' kijken zonder af en toe te geeuwen omwille van de perfectie.

Benny: Da's goed mogelijk. 'k Moet er eens op letten.

Boter en Bloem komen er bij.

Kasper: Zo vertel nu eindelijk eens hoe de eerste vakantieweek verlopen is.

Boter: Schitterend.

Bloem: Schit-te-rend.

Kasper: Echt waar ?

Boter: Ja zoals elk jaar sinds Mireille ...

Kasper: Mama.

Boter: je en, en passant, ons in de steek gelaten heeft voor de centrumspits van VK Bovenkerke.

Kasper: FC Ottergem.

Bloem: Nu al weer een jaar of 3 geleden.

Kasper: 6.

Boter: 3, 6. So what ? 't Zal ons een zorg wezen !

Kasper (tegen Bloem): "Schitterend" zei je.

Bloem: Nee dat was Boter. Ik zei "schit- te-rend. Met de c van catastrofe tussen de s van soms en de h van hoera.

Kasper: Oké oké niet "shitterend" maar schitterend.

Bloem: Min of meer ironisch bedoeld.

Kasper: Toe schatjes , zo erg is het hier nu ook weer niet.

Boter: Vind je ? We worden hier dag in dag uit kleinburgerlijk fatsoenlijk ...

Bloem: heropgevoed ...

Benny: O!

Boter: als oma thuis is.

Bloem: Maar maak je maar niet al te veel zorgen, we kunnen tegen een stootje.

Boter: En je moeder is nooit thuis.

Kasper: Oef ! (Tegen Benny.) Waar heeft ze nu haar zinnen op gezet ?

Benny: Je kent je moeder. Ze wil leven, mee zijn.

Boter en Bloem (zingen): Oma is mee, oma oma oma is mee ! (Waarop Meel zich bij de familie voegt.

Meel: Ik verveel me hier tussen de koetjes in de wei.

Kasper: Kom eens hier. (Fluistert iets in haar oor.)

Meel: 14 dagen ?

Kasper knikt ja.

Boter en Bloem (samen): Waar ?

Meel: Weet ik het. 't Voornaamste is dat we hier schampavie zijn.

Boter: 't Is hier een zo goed als gesloten instelling ...

Meel: voor jeugddelinquenten.

Benny: O!

Meel: Opa grapje.

Benny: Grapje ? Ik weet ook iets grappigs.

Bloem: Dan toch ! 't Zou gaan tijd worden.

Benny: Een plaats in huis waar ik een bordje bewaar met de ...

Meel: Oké oké, ik weet wat er op staat; 'k heb het zelf geschreven.

Kasper: Wat staat er dan precies op ?

Boter: O gewoon ...

Bloem: " Niet storen, hier slaapt Meel op haar 2 oren".

Kasper: 'k Zal maar doen alsof ik het geloof. Er moet iemand de slimste zijn.

Benny: Ze slapen alle drie zoals roosjes in een dodencel.

Meel: Dat van dat roosje klopt wat mij betreft.

Boter: 't Is hier misschien zelfs beter dan in een dodencel.

Benny: Ah ?

Bloem: Niet meer dan normaal zou 'k zeggen. We zijn al opgescheept met een ontaarde moeder, ...

Boter: ontaarde grootjes erbovenop zou van 't goede net iets teveel zijn.

Meel: Maar ...

Benny en Kasper (samen): Maar ?

Meel: in een dodencel krijgt de gast ontbijt aan bed en wij ...

Bloem: worden hier erger behandeld als die criminelen ...

Boter: zonder dat we ook maar iets op onze kerfstok hebben.

Benny: Wedden dat 't nog erger wordt ?

Meel: Wanneer ?

Bloem: Eens we 't hier echt te bont zullen gemaakt hebben.

Kasper: Nooit durf ik hopen.

Meel: Durf maar, durf maar. We gaan ons nog een week of vier vijf ...

Bloem: Maar daarna ...

Meel: op vakantie ...

Bloem: op dat eiland ...

Boter: alle remmen los.

Bloem: Drie generaties losbandige fuifbeesten.

Meel: Oma, Mireille en wij, misschien meer.

Benny: Wie zal 't zeggen ! Ik bedoel ...

Kasper: Op welk eiland ?

Bloem: 't Was een schuchtere poging om erachter te komen, meer niet.

Boter: Bah wat doen de zee en dat eiland erin ertoe als ze ons maar dronken voeren.

Kasper: 'k Heb een annulatieverzekering en 'k zou de eerste niet zijn die er een beroep op doet. De boodschap begrepen ?

Boter: We zijn geen uilskuikers.

Bloem: We zijn ...

Kasper: gewoon enkele studiejaren achterop geraakt door de omstandigheden. Als iemand het hier kan weten dan zal ik het wel zijn zeker.

Benny: Iedereen kan niet de eerste zijn van de klas maar iedereen heeft de mogelijkheid om de wijste te zijn.

Meel: Ik ga 't proberen, maar als 't niet lukt ...

Boter: Ik vrees ervoor.

Bloem: Ik ook.

Meel: dan zal ik het tenminste geprobeerd hebben, dat is 't bijzonderste.

Kasper: 't Bijzonderste is dat het lukt.

Boter: Ik voel meer voor de Olympische gedachte.

Bloem: Tiens net zoals ik, erbij zijn. De rest ...

Meel: Daar sta 'k helemaal niet stom van.

Boter: We zijn of we 't nu willen of niet tamelijk zwaar hereditair belast.

Bloem: Zeg maar zwaar.

Benny: Allee allee Mireille is niet ... 't is geen groot licht maar geestelijk beperkt is ze nu ook weer niet.

Meel: Zo voel ik me ook soms, geen groot licht. Misschien lijk ik wel meer op die vreemde moedervrouw dan ik zou willen.

Kasper: Je moeder mag geen excuus zijn ...

Benny: voor alles wat er volgens jou fout gaat in je leven.

Kasper: Precies.

Boter: Maar dan ...

Bloem: dan is 't allemaal jouw schuld.

Meel: En dat is nu net wat we niet willen.

Boter en Bloem (samen): Absoluut niet. (Knuffelen hem alle drie.)

Bloem: Een vader van jouw kaliber ...

Boter: een vader waarvoor superlatieven tekort schieten ...

Kasper: Ga gerust zo nog een poosje door terwijl ik wat afkoeling ga zoeken onder de kraan. (In de keuken.)

Meel (luid): Zo'n man zouden wij voor niemand verlaten.

Bloem (luid): Voor niemand, zelfs niet voor Romelu himself.

Kasper (met natte haren): Maar dan zijn jullie ...

Benny: 't evenbeeld van papa en de tegenpolen van ... van jullie weten wel wie .

Meel: Daar wil ik direct voor tekenen.

Boter: Nu is het zo ...

Kasper: Oeioeioei, gifpijl onderweg. (Duikt weg achter een meubel.)

Bloem: dat oerdegelijk ...

Boter: weliswaar niet rijmt met saai maar er toch wel veel van weg heeft.

Meel: teveel om goed te zijn.

Bloem: En dus zouden we je wel af en toe...

Boter: een kwartiertje ...

Bloem: of een halfuurtje

Meel: in elk geval niet langer dan een uur of twee bedriegen met een frivole vent die van aanpakken weet.

Boter: Maar opgelet

Bloem: Zonder dat je'r iets zou van merken.

Meel: Is dit geen ideale oplossing voor vrolijke vrouwtjes zoals wij ?

Kasper: Even kijken. Als een saaie man zoals ik kinderen maakt met een even saaie vrouw ...

Benny: worden het gegarandeerd oersaaie kinderen.

Boter en Bloem (samen): Weg ermee.

Kasper: Oké, laten we dan maar een vrouw zoals Mireille, laat ons zeggen een vrouw van het lichte type aan de slag gaan met een flierefluiters ...

Benny: zoals zij.

Meel: Zoals dat moederkrenge? 'k Durf er niet aan denken ...

Bloem: wat we zouden kunnen geweest zijn.

Boter: Mijn kinderen !

Kasper: Conclusie ?

Meel: Elk convenabel type uitproberen.

Boter: Nee want als je alle jongens uitprobeert ...

Bloem: willen alle jongens jou uitproberen.

Benny: De conclusie ligt voor de hand. Wat voor kind je ook bent, je moet je zotte kuren uitwerken zolang je jong bent.

Kasper: Als je zelf vader bent van een trio zotte kinderen, zoals ik of moeder, moet je 't gezond verstand hebben om in te zien dat het telaar is om zelf nog zot te doen.

Meel: Maar dan lieve lieve paps, kom maar eens hier op mijn schoot, dan wordt het me helemaal duidelijk ...

Kasper: waarom ik in je ogen zo saai ben ?

Meel: Ja omdat ...

Boter: omdat je je helemaal wegcijfert voor ons

Bloem: omdat wij ons zouden kunnen uitleven voor we zelf kinderen krijgen.

Kasper: Joker.

Benny: Uit onbaatzuchtige vaderliefde.

Kasper: Elke vader is vader op zijn manier maar 'k ben hoedanook best trots als ik jullie bezig hoor.

Boter: Een reden voor ons om op de ingeslagen weg verder te gaan ...

Bloem: tot je oren er gaan van gloeien.

Meel: Jij bent onze superman de man die ons na de vlucht van Mireille naar Ottergem niet heeft opgezaald met een ersatzmoeder,

Bloem: die bijgevolg zijn seksleven voor ons heeft opgegeven.

Kasper: Ik ?

Meel: De man die zwoegt als een kolensjouwer en zelfs een tweede job heeft aangenomen opdat wij niets tekort zouden komen.

Kasper: Ik was wel verplicht. Als mijn oogappels van tafel kwamen bleef er voor mij geen kruimeltje meer over.

Boter: Val nu dood !

Kasper: Daarom werk ik nu ook nog drie nachten per week in een koekjesfabriek.

Bloem: O! Meneer die we zonet nog de hemel ingeprezen hebben werkt doodleuk voor zijn eigen eettafel,

Boter: om te kunnen blijven paraderen met een buik als een burgemeester.

Meel: We hebben ons heerlijk op hem verkeken maar toch ...

Boter: houden we hem in huis.

Bloem: Voorlopig, omdat er voor ons niets beters voorhanden is.

Benny (tegen Kasper): 't Heeft hier geen haar gescheeld of je stond op straat met je dozen mislukte koekjes.

Kasper: Vader zijn, je weet wat het is !

Benny: Van langsom minder. André wil me meetrone naar de geheugenkliniek.

Meel: Opa jong dan is 't nu 't geschikte moment om ons alles wat je je nog herinnert van zijn fratsen uit de doeken te doen.

Boter: We beloven plechtig...

Bloem: plechtiger is niet wettelijk.

Boter: dat we ze niet zullen overdoen.

Kasper: Pa laat je niet bij de neus nemen. Ze bedoelen dat ze 't niet op dezelfde manier gaan doen,

Benny: maar 10 X erger.

Meel: Wat een familie zwartkijkers ! Hoe zijn wij hier ingesukkeld ?

Kasper: Hoe ? Langs de gebruikelijke weg.

Boter en Bloem (samen): Grappig.

Benny: Zwartkijkers wij ? En al die vrouwen mannen en kinderen die naar links en naar rechts kijken voor ze de weg oversteken zijn dat ook allemaal pessimisten ?

Boter: Realisten want wegen zijn stuk voor stuk serial killers.

Bloem: Kunnen wij daarvoor doorgaan ?

Meel: Pft. We zijn zelfs geen wolven in schaapskieren.

Boter: Opa je kan ons bijgevolg alles rustig vertellen.

Bloem: Alles wat je je nog herinnert zodat we'r lessen kunnen uit trekken.

Meel: om niet in dezelfde stommiteiten te vervallen omdat je 'r ons niet voor gewaarschuwd hebt.

Benny: 't Waren doodgewone kwajongensstreken.

Boter: Vreselijk !

Kasper: Nee allesbehalve vreselijk , dood-ge-woon.

Bloem: De term.

Meel: "Kwajongensstreken ", een aanfluiting van 't gelijkheidsbeginsel.

Boter: Vroeg of laat gaan we voor onze rechten ...

Bloem: met blote borsten de straat op.

Kasper: Weer een aanfluiting van 't gelijkheidsbeginsel want waarmee moeten wij dan gaan protesteren ? Met ons pietluttig piemeltje bloot ?

Meel: 'k Zie niet goed in tegen wat, alles loopt voor jullie op wielmpjes.

Boter: Hou je piemel maar op stal ...

Bloem: en haal hem eruit als je hem wil belonen met een picknick in 't struikgewas.

Meel: Paps je bent een dekselse doorzetter.

Kasper: Maar ?

Boter: Maar wij moeten,

Bloem: qua doorzettingsvermogen, niet voor je onderdoen.

Benny: En dus gaan jullie dan maar zelf uitzoeken wat die lieve papa allemaal uitgespookt heeft.

Bloem: O!

Boter: 'k Geloof mijn ogen niet !

Kasper: Is 't zo erg dat het het daglicht niet mag zien ?

Meel: 't Kan helemaal niet door de beugel maar 't kan in de brievenbus.

Kasper: Een ondeugende vakantiekaart.

Boter(geeuwt): Hoe kinderachtig !

Meel: Kleuterstreken !

Kasper: 'k Zal een jaar of negen geweest zijn, ja zoiets.

Boter: Spons over die blote griet, wij gedragen ons ook niet ...

Bloem: als meisjes van twintig.

Boter: Niet altijd.

Bloem: Iedereen kan nu eenmaal geen advocaat zijn op zijn negentiende.

Kasper: 'k Voel me hier ongemakkelijk bij.

Meel: Ongemakkelijk ? Overwerkt.

Kasper: Ook maar 'k kan me niet van de indruk ontdoen dat mijn drie schatjes zouden willen dat ik streken ...

Benny: opbiecht die je niet uitgehaald hebt.

Meel: Zoals ?

Kasper: Weet ik veel !

Boter: Brievenbusplassen ?

Kasper: Nee de onweerstaanbare aantrekkingskracht van 't kastje op het mannelijk lid dateert uit de tweede helft van de jaren '90.

Benny: Effectief. Vóór die tijd hebben we 'r hier nooit van geprofiteerd, ik bedoel mee te maken gehad.

Bloem: Dan was er hier in die tijd nog minder te beleven dan nu.

Benny: Veel minder.

Martha (kortgerokt, zwaar geschminkt en omgeven door een wolk van parfum):
Eindelijk thuis !

Benny: Eindelijk !

Bloem: Geen minuut te vroeg. (Haalt diep adem.) 't Begon hier net lelijk te stinken.

Martha: Te stinken ? Opa ?

Boter: Nee deze kleine vlegel hier.

Martha: Kaspertje ?

Boter: Kasper de brievenbusplasser.

Martha (languit in een luie stoel): Moe dat ik ben! Ah en wat Kasper betreft, die was slim genoeg om dat niet bij ons te komen doen.

Meel: Overal,

Bloem: maar niet hier.

Martha: 't Zou er anders lelijk gestoven hebben !

Kasper: Achterklap terwijl ik er bij ben, zwartgemaakt door mijn eigen moeder.

Benny: 'k geloof mijn oren niet. Kasper heeft zich altijd voorbeeldig gedragen en trouwens, er was hier niemand in de straat die een brievenbus had.

Kasper: De postbode gooide de krant in de tuin en stak de brieven één voor één onder de achterdeur.

Martha: Nu je 't zegt.

Kasper: Zie je wel !

Martha: Dat neemt niet weg dat je kinderen ...

Meel: zoals wij ?

Martha: o.a., geen moment uit 't oog mag verliezen.

Boter: Oma stop de flauwe kul.

Bloem: Je bent van 's morgens tot's avonds op stap.

Meel: Is 't zo dat je ons in 't oog houdt ?

Martha: Ik ?

Benny: Nee ik.

Martha: Zal ik dan maar zeggen waarom ?

Benny: Zeg maar. Je hebt ondertussen ruimschoots de tijd gehad om over je antwoord na te denken.

Martha: Omdat ik er 100 % op vertrouw dat jij een oogje in 't zeil houdt.

Meel: Oma we herkennen je niet meer,

Boter: je ziet eruit als een travestiet.

Bloem: En i.p.l.v. naar gezonde transpiratie ruik je naar een verregend lavendelveld.

Martha: En daarnet ... ruik ik dan niet lekker zo ?

Benny: Nee.

Meel: En tot overmaat van ramp ben je geschminkt en gekapt zoals een merrie voor een paardendéfilé.

Martha: O ! Nog andere klachten over mijn uiterlijk ?

Kasper: Ma, ja over je potsierlijk kort rokje.

Martha: Wat is er mis met mijn benen ?

Kasper: Alles. Je loopt er bij als een twee keer afgeprezen artikel op kapaza. Wat loop je achterna ?

Martha: Ik loop niets of niemand achterna. (Tegen Meel.) Weet je wie 'k gezien heb ? Waterkriekje je vriendin.

Meel: Waterkriekje ?

Martha: Verwonderd ? Ze was toevallig bij haar oma.

Meel: Bij ... bij wie ?

Martha: Bij Conny Claes.

Boter en Bloem (samen terwijl Meel zich achterover laat valen in een sofa). Bij Conny ?

Martha: Ja in Brussel. Conny was druk bezig in de keuken. Ze verwachtte bezoek.

Benny: In de keuken ?

Martha: Ja. Da's eens iets anders en jullie mogen het gerust weten, Conny is meer dan een gewone kokkin , veel meer !

Derde tafereel.

Martha in gesprek met Conny.

Conny: 'k Weet niet of ... allee 'k zal 't maar zeggen, je loopt er een beetje passé bij.

Martha: Passé ?

Conny: Ja passé composé.

Martha : Composé ?

Conny : Geaffecteerd, in een compositierol, uitgedost voor een bijrol in een retrofilm uit de jaren '60.

Martha: Voor een rol, een bijrol dan nog wel in ...dankje Conny, lief van je !

Conny: Sorry je hebt erom gevraagd.

Martha: Hoe ..?

Conny: Ken je "Blauw en bleu"? (en bleu uitgesproken als "in 't blauw".)

Martha: In de Nieuwstraat ?

Conny: Precies. Je vraagt naar Evita.

Martha: Een dame van een jaar of 40.

Conny: Ja 60. 't Enige dat je moet zeggen is claes@conny waarop ze je vrijwel zonder accent zal antwoorden "aangename kennismaking , je zit er zo goed als in".

Martha: En vervolgens ?

Conny: Vervolgens zal ze je meenemen naar een knusse ruimte achter de boetiek.

Martha: Ga 'k moeten lijnen ?

Conny: Helemaal niet. Evita staat voor vrijheid van mening en van afmetingen en is een vrouw van de wereld.

Martha: Oké.

Conny: , claes@conny, zul je 't onthouden ?

Martha: claes@conny en Evita.

Conny: Evita Carrasco. Ze komt uit Valparaiso. Zie 'k je morgen ?

Martha: Ga 'k niet ... ga 'k niet in de weg lopen ?

Conny: Ik kook elke dag. Kom maar af.

Martha: Conny ...

Conny: Ja.

Martha: Geloof me 'k zou er alles aan doen om in de statistieken te geraken en toch zie 'k me niet in bed met iemand anders dan Ben.

Conny: Ook niet met je ogen dicht op de keukentafel ?

Martha: 'k Moet er nog kunnen op eten ook ... met Ben !

Conny: Nee dan maar.

Martha: Nee ... voorlopig toch.

Conny: Mij goed ik zit er al tot over mijn oren in.

Martha: En eet je 'r nog op ... op die ... met ?

Conny: Elke dag van de week.

Martha: 't Is niet waar ! En heeft hij nog nooit iets gemerkt ?

Conny: Nog nooit, hij snuffelt er niet aan.

Martha: Echt snugger is hij niet je vriend

Conny: Vind je ? Omdat hij de tafel niet besnuffelt ?

Martha: Ben .. of gebruik je misschien Fébrèze ?

Conny: Wat, Fébrèze op de tafel waarop 'k moet eten en ...

Martha: Sorry't is allemaal zo nieuw voor mij. Ik ben een beetje in de war.

Conny: Me dunkt. (Kust Martha.) Tot morgen.

Martha: Om welk uur begin j'eraan ?

Conny: Goh ik kook op elk uur van de dag en daarna ...

Martha: Oké, rond de middag of anders in de namiddag.

Conny: Prima. 't Kan zijn dat ik met een paar man bezig ben maar dan installeer ik je in de bijkeuken.

Martha: C'est ça, dat ik mijn ogen de kost kan geven.

Conny: Vandaaruit, en of ! Je zal er in de eerste loge zitten en ongezien en ongestoord mijn kunsten kunnen bewonderen.

Martha: Geweldig !

Conny (neemt een sigaret): 'k Steek ze buiten wel aan.

Martha: 'k Laat je gaan, je kent de weg.

Martha: (als Conny weg is): Passé, ik ! Ze had mijn oma moeten zien ! Die was pas paasé. conny@claes, nee andersom. Niet Na Li maar Li Na of toch andersom ? Ik trek vlug iets anders aan , een splitrok, mijn zwarte die zal 't wel doen.

Na een tijdje komt Wolf sms'end
de trap af en installeert zich knusjes
op de sofa waar hij zich vrolijk maakt
over zijn berichtjes. En dan is Martha terug.

Wolf: Hallo. Ik ben Wolf.

Martha: Wolf ?

Wolf: Ja de vriend van Meel.

Martha: Maar natuurlijk, Wolf !

Wolf: Beer mijn oudere broer heeft me gebracht met de camion. Hij ruimt septische putten.

Martha: Prima idee, opgeruimd staat netjes.

Wolf: Ruikt u 't niet aan mij ?

Martha: Niet echt.

Wolf: Dan hebben ze me goed afgeschrobd.

Martha: Absoluut absoluut, en wie ..?

Wolf: Uw kleindochters.

Martha: Ze schrobden alle drie goed. Spijtig dat ik er zo geen vier heb.

Wolf (toont zijn rug): Kijk. De voorgevel heb ik zelf behandeld. Er gebeuren al accidenten genoeg ...

Martha: met zijn vieren in 1 douche.

Wolf: Nieuwaar ? Misschien blijf ik wel enkele dagen tenzij ...

Martha: Maar nee. (Terzijde.) 't Is hier de zoete inval. Zoeter is ongezond !

Wolf: Meel neemt nu een douche en daarna gaan we foto's maken aan de Bollebeek.

Martha: Prachtig. En heb je nog broers en zussen ?

Wolf: Een zus van 16, Melk en dan nog een stiefbroertje van 12, Hyena, ons leukerdje.

Martha: 'k heb een afspraak in de stad. Zie 'k er een beetje presentabel uit ?

Wolf: Hm !

Martha: Hoezo hm ? Nee dus.

Wolf: Dat heb ik niet gezegd.

Martha: 't Is ja of 't is nee.

Wolf: Als u 't mij vraagt is 't ja noch nee maar alleszins meer nee dan ja. Nu ...

Martha: Ja.

Wolf: 'k Ga er van uit dat het hier om een zakelijke afspraak gaat, met een dame of een heer ?

Martha: Met een dame.

Wolf: Hoe oud ?

Martha: 40, misschien 60.

Wolf: Van bij ons of geïmporteerd ?

Martha: Een Brusselse met Chileense roots.

Wolf: Ik verwacht dat ze een beetje raar zal opkijken als ze u zo ziet,

Martha: Denk je ?

Wolf: Maar niet dat ze u in uw gezicht zal uitlachen tenslotte komen we uit een ander werelddeel of niet soms ?

Martha: Zij.

Wolf: 'k Dacht het al, maar aangezien ze zelf van jaren is loopt ze 'r misschien ook oubollig bij.

Martha: Oubollig ? Kom 'k trek mijn stoute schoenen aan en 'k neem je mee naar mijn kamer.

Wolf: Mij ?

Martha: Ja voor iemand die met mijn 3 kleindochters doucht kan ik ongegeneerd Madame Sans-Gêne spelen in mijn trendy lingerie of niet ?

Wolf: In uw ... voor 1 keer maar maak het a.u.b. niet te bont.

Als Martha met Wolf op haar kamer is roept Meel van uit de badkamer: "Wolf waar zit je, 'k heb je nodig." Wolf roept onmiddellijk terug: " 'k Ben je oma aan 't aankleden. Ik kom direct". Hierop antwoordt Meel: "Haast je een beetje of denk je dat ik oud genoeg ben om me alleen af te drogen ?" En dan verschijnt André via de keuken in de living, gaat tot onderaan de trap en roept: "Benny, oehoe 't is Dré". Martha antwoordt : " Kom straks terug, hij is niet thuis of wacht op mij in de living". Waarop Meel roept: "Of kom mij afdrogen in de badkamer". Hierop stormen Martha halfbloot en Wolf de kamer uit en zegt deze laatste tegen André: "Kleed jij Martha maar aan ik houd me wel met Meel bezig." André laat het zich geen twee keer zeggen, stormt de trap op maar Martha heeft inmiddels luid gillend de toegang tot haar kamer achter haar afgesloten. André komt dan maar sloffend de trap af en installeert zich beteuterd in een canapé. Op 't eigenste ogenblik komen Boter en Bloem elk met een zakje chips via de keuken de living in.

Boter en Bloem (samen): André !

André: Ik ben het ! 'k Wacht op Martha. Benny is niet thuis.

Boter: En oma wel ?

André: 'k Heb ze gezien.

Bloem: Voelt ze zich niet goed ?

André: Ze liep in elk geval halfbloot op de overloop.

Boter: Halfbloot ?

André: Ja met een gastje van een jaar of 20 die haar aan 't aankleden was, een beginneling want ver was hij nog niet geraakt.

Boter en Bloem (samen)): Oma ?

André: Zeker weten.

Boter: André, zijn ze nog wel goed ..?

Bloem: je ogen ?

André: Mijn ogen ? 'k Zou 't geloven, wat ik daar allemaal nog mee zie, godverdomme !

Boter: Liep ze met haar pronkstukken bloot of had ze ze ..?

André: Bloter heb ik er nog geen gezien.

Bloem: En wat vond j'ervan ?

André: Ik ?

Boter: Ja, hoe vond je oma's borsten ?

Boter en Bloem (trekken gelijktijdig hun teeshirt omhoog): Mooier dan de onze ?

André (in alle staten): Oeioeioei nee, godverdomme !

Boter; Zeker ?

André: 200 %

Boter: Zo wil ik het horen.

Bloem: 't Is dan wel de eerste en de laatste keer dat we ze je getoond hebben.

Boter: We lopen er niet mee te koop zoals oma.

Bloem: Binnen een maand gaan we je ondervragen,

Boter: Als je ze dan nog perfect kunt beschrijven...

Bloem: laten we je nog iets extra's zien.

André: Nog ..?

Boter: Ja laat de geheugenkliniek voor wat ze is, wij hebben alles voorhanden...

Bloem: om je geheugen in een oogopslag weer beter te maken.

André: 'k Voel al direct een gunstig "affect".

Boter: Eén maar voor twee paar ...

Bloem: toeters.

André: 't Kunnen er vier zijn ook.

Bloem: Dat begint er al op te lijken.

Boter: Oma bloot op de overloop met een gast van een jaar of twintig.

André: Ja, haar poep in een roze onderbroek en één been in een witte trouwkous.

Bloem: Op hoge hakken ?

André: Nee op niets.

Boter: En de gast, ook halfbloot ?

André: Naar de gast heb ik niet gekeken.

Boter: 'k Had het kunnen weten.

André: Trek het je niet aan, ik weet zelf ook niet alles.

Bloem: Ik al evenmin maar 'k weet wel dat ik in de plaats van die jonge gast oma ergens in de buurt van haar kleerkast in de slaapkamer zou aangekleed hebben.

Boter: Waarom op de overloop, that's the question.

André: the question the question ! Ik had die kleine flierefluit direct door.

Bloem: Zonder dat je hem bekeken hebt.

André: Als er hier zo eentje uit 't raam valt moet je maar aan Martha vragen ...

Boter: wie 't is ?

André: Ja.

Bloem: 't Zal niet nodig zijn, we kennen hem.

Boter: Wolf is een echte acrobaat.

André: Pas maar op, die "ocrabaten" zijn allemaal wel al eens op hun smikkel gevallen.

Bloem: Jij waarschijnlijk ook ?

André: Daar zou 'k niet stom van staan.

Martha (maakt een halve draai op zichzelf links en dan rechts): En ?

Boter en Bloem (samen): Pft !

Martha: André jong zeg jij eens rechtuit je gedacht , zie'k er niet echt beeldig uit ?

André: Beeldig ?

Martha: Ja, euh ...

Boter: Beeldschoon.

Bloem: Om te stelen.

André: Zou je kunnen geloven dat ik ze zie zoals daarnet op de overloop ?

Martha: O !

André: Dat beeld staat voor altijd in mijn geheugen gegriffeld vrees ik hier ergens vanbinnen.

Boter en Bloem (zingen samen): Oma is een sekssymbool, oma is een sekssymbool ... (Meel en Wolf sluiten zich zingend en dansend rond een ziedende Martha bij hen aan, reiken André de hand die zich bij hen voegt.) Oma is een sekssymbool tralalalala oma is een sekssymbool. (Als André handtastelijk wordt glipt Martha wit van woede onder twee handen door en slaat de deur achter zich dicht.)

André: Z'is er vandoor. Houdt ze niet van schone liedjes ?

Boter: Je was oma wel aan 't bepotelen , oma de vrouw van je beste vriend.

André: 't Was toch alleen maar met mijn handen.

Bloem: Allee 't is goed voor 1 keer omdat het vandaag Bloteborstendag is.

Boter: Maar als je 't hier nog bij iemand probeert kappen we je handen af.

André: Maar dan moet ik met mijn voeten eten.

Meel: Je moet het zo ver niet laten komen dat we ze moeten afkappen, je handen thuishouden.

André: Da's een goeie, mijn handen thuis en ik hier !

Wolf: Je mag ze meebrengen maar er geen vrouwen mee lastigvallen.

André: Wie was er boven Martha aan 't lastigvallen ? Ik misschien?

Meel: Niemand. Oma wist niet wat aan te trekken...

Wolf: voor een belangrijke afspraak met een Brusselse Chileense.

Bloem: Met Evita.

Boter: Ja met Evita, waar halen ze zo'n voornamen voor hun kinderen !

Wolf: En ik was Martha min of meer aan 't helpen en toen kwam jij op de proppen en heb ik Martha uit handen gegeven om me met dit schatje bezig te houden. (Kust Meel hartstochtelijk.)

Boter (haalt na een tijdje watertandend het kussende stel uit elkaar): Tijd voor een ander actieplan.

Wolf: Even onvervalst ?

Bloem: Onvervalst ?

Wolf: Ja niet vermengd met tandpasta,

Meel: de universele smaak van de allesbehalve romantische kus.

Boter: 't Is geen ingeving van 't moment maar een strategisch actieplan om oma uit de klauwen te redden van Conny.

André: Godverdomme, de krolse kat van 't Neukerspaleis.

Meel: Van 't Peukenpaleis. Die Conny , een oma van mijn vriendin Waterkriekje,

Bloem: Evita en Conny zijn 2 handen op een buik,

Meel: ontvangt de hele dag mannen in de keuken.

Bloem: En daar op een kolossale buitenmaatse keukentafel ...

Boter: naar alle waarschijnlijkheid met een veerkrachtig kurkeiken blad ...krak krak.

Wolf: De oma van Waterkriekje ?

Meel: Ja.

Wolf: Een oud wijf ?

André: Dat zijn de beste , de/ jonge moeten nog ingereden worden.

Wolf: De beste ?

Meel: Zou je z'eens willen uittesten misschien ?

Wolf: Ik ? Bijlange niet. Ik ben geen ouwewijvenzot, ik geef de jeugd een kans, ik .

Meel: Is 't waar ?

Wolf: Ja zo krijg 'k er ook één. (Kust Meel.)

Meel (na de kus, tegen haar zussen): Is dat geen pienter ventje .

Boter: Een uitgekookte egoïst.

Bloem: Een egotripper.

Wolf: Merci ! Schrob in 't vervolg maar zelf jullie ruggen onder de douche.

Boter: En ondankbaar daarbij !

Bloem: 't Zal ons leren ons goddelijk lichaam aan zijn eeltige handen bloot te geven.

Boter: Laat eens zien die handen. Bah 't valt nog mee.

Benny (weer thuis na een fietstocht): Ah André, al lang hier ?

André: Een kwartiertje.

Benny: Martha nog gezien ?

André bekijkt de anderen.

Meel: Ja, eventjes.

Wolf: Bovenaan de trap vertrekkensklaar.

André: Zo, godverdomme !

Boter en Bloem (samen, schoppen tegen André zijn schenen): In een schattig communiekleedje.

Boter: Witte kousjes.

Bloem: Witte schoentjes.

Wolf: Om te stelen was ze, effenaf.

André: En een roze ...

Meel (schopt): En een roze haarspeld in haar haar.

Benny: Gekleed zoals't in een deftige familie past, eindelijk !

André: Godverdomme.

Benny: Zo zie je maar dat je mensen niet te rap in een verdomhoekje moet duwen.

André (springt recht en zingt): Oma is een sekssyndroom, oma is een
sekssyndroom ...

Vierde tafereel.

Boter, Bloem en Meel in
gesprek met Stamper.

Meel: Stamper jij bent de enige die ze niet kent. Wolf Snoek en Karper komen niet in aanmerking.

Stamper: Ik doe het. Neemt ze de bus of de trein ?

Bloem: Weten we niet. Als ze de bus neemt laat je je fiets achter aan de kerk.

Boter: En neemt ze de trein laat je hem gewoon staan tegen de berm achter 't café.

Bloem: Vijf minuutjes na je berichtje zijn we ter plaatse.

Meel: Alles speelt zich af achter of onder de boetiek van Evita in de Nieuwstraat.

Stamper: "Blauw en bleu".

Boter: Ja, maar waarschijnlijker ...

Bloem: op de reusachtige keukentafel van Conny.

Meel: De mannen stromen er letterlijk toe in groepjes van 3, 4 of 5, soms zijn ze zelfs nog met meer.

Stamper: 't Is niet waar !

Boter: Nu en dan brengen ze eerst de kinderen naar school en dan hup haastig richting Conny.

Bloem: En na de middag is het tijd voor een nieuwe lichterding fris geschoren rekruten.

Stamper: Dat dat mens er niet bijvalt, maar allee !

Bloem: Die mannen vreten zoals beesten en daarna consumeren de varkens ook nog

Stamper: Allemaal samen ?

Bloem: Samen of beurtelings al naargelang , elk een flinke portie, van die krolse kat van een Conny.

Stamper: Op die fameuze keukentafel brr !

Meel: Ze tafelen en daarna doen ze zich tegoed aan dat mens.

Boter: En enkele minuten later komen ze uitgeput thuis,

Bloem : alsof ze de Ventoux zijn opgereden,

Boter: en hun vrouw vraagt: " Niet te moe, schat"?

Bloem: En zij: " Niet meer dan gewoonlijk, maar honger dat ik heb"!

Stamper: Eigenlijk zou 'k de scène met mijn mobieltje moeten kunnen vastleggen.
Die drijfnatte in elkaar verstrengelde lichamen badend in hun eigen jus.

Meel: Geen bewijsstukken nodig. We weten perfect wat er daar gebeurt.

Boter: en dankzij Wolfs professionele wandmicrofoon weten we nu ook dat Evita oma aan een nieuwe look moet helpen.

Bloem: En eens het zo ver is wordt ze ingeschakeld in 't netwerk.

Stamper: Een verschrikking !

Boter: Oma oma ! Ze beseft niet dat ze haar hoofd in een wespennest steekt.

Stamper: Haar hoofd ?

Boter: De hamvraag is, als oma eenmaal afgesteld is,

Bloem: hertekend bijgeschoold en rijp voor de keukentafel ...

Boter: start ze dan een eigen bedrijfje op ...

Stamper: of gaat ze'r gewoon af en toe tussen liggen bij Conny, als de tafel toch zo ruim is.

Boter: Aan ons om er voor te zorgen dat het 't ene noch 't andere wordt.

Bloem: Op deze keukentafel hier is het uitgesloten.

Stamper: Absoluut maar er is ruimte en dus zou ze zich een multifunctioneel model kunnen aanschaffen waarop ze op alle mogelijke manieren aan haar trekken kan komen.

Boter: Custom-built, gefabriceerd op besteling.

Meel: Nee 'k zie ze niet alleen en nog minder aan de arm van opa bij de meubelmaker binnenlopen.

Bloem: ik ook niet.

Wolf komt er bij.

Stamper: Waar waren we ..?

Meel: Weet je 't al niet meer, je volgt oma vanop afstand tot bij die Chileense vrouw van de wereld.

Stamper: Precies of tot bij Conny.

Boter: Vrouwen van de wereld, Evita en Conny ? Hulpeloze aan handen en voeten gebonden slachtoffers van de onderwereld als je 't mij vraagt.

Bloem: Daar hebben ze meer van weg, van seksslavinnen.

Meel: De Chileense maffia heeft hier een gat in de markt gevonden dat nog lang niet opgevuld is.

Boter: Nog lang niet en dus jagen ze nu op oma.

Stamper: Maar seks op de keukentafel blijft seks op de keukentafel.

Bloem: Je bedoelt altijd min of meer 't zelfde en toch blijven diezelfde venten altijd maar weer terugkomen.

Stamper: Niet te begrijpen !

Wolf: Tenzij die krolse kat kookt zoals Nigella. In dat geval zou 'k ook terugkomen, voor de chocola alleen al.

Stamper: 'k Voel dat ik hier elke dag één en ander kan bijleren, ik die dacht dat alleen vrouwen chocola verkiezen boven seks.

Boter: Oma blijkbaar niet.

Stamper: In de boetiek van Evita kan ik een uur of twee leuke spullen passen zonder dat ik er uitgegooid word maar ...

Bloem: de gore buurt waar Conny woont da's een ander paar mouwen.

Boter: Effectief. Je moet er wegblijven. Op het pleintje ben je ver genoeg.

Bloem: Zo denk ik er ook over. Zodra Conny oma binengelaten heeft stuur j' een berichtje.

Wolf: Dezelfde dag nog zorg ik er voor dat je je fiets terugkrijgt.

Stamper: Oké, maar ...

Boter: Een probleem ?

Stamper: Nee maar als ik haar schaduw van hier tot in Brussel is de kans groot dat ik alleen maar zal kunnen bevestigen ...

Bloem: wat we al weten ?

Stamper: Ja ik heb een beter idee.

Boter : Het paswoord ?

Stamper: Precies. Als ik nu eens na 10 minuten passen ...

Bloem: naar Evita vraag.

Stamper: Ja of beter nog wacht tot ze met Martha klaar is en me dan in 't hol van die Chileense leeuwinnin waag.

Wolf: Op je eentje ?

Stamper: Ja mochten er ooit vrouwen verdwenen zijn zouden we't weten. Facebook en Twitter ...

Wolf: bestaan niet enkel voor spek bonen en gelul.

Bloem: Klopt. Van de andere kant is het niet omdat er via "Blauw en blauw" nog nooit iemand verdwenen is dat j'er veilig bent.

Stamper: Veilig, wat is veilig ? En waar zijn we absoluut veilig, weet hier iemand waar ?

Bloem: Boven.

Boter: Op de kamer. Wij hebben er voor gezorgd dat niemand van de oudjes in huis weet dat je'r bent .

Bloem: Kom wegwezen vooraleer ons plan in duigen valt nog voor oma de bus of de trein opstapt.

Meel (als Bloem met Stamper naar boven is): Wolf en ik zorgen morgenvroeg voor de microfoon.

Boter: Om 5 uur, niet later.

Wolf: Oké.

Boter: Misschien kom ik ook wel naar beneden. Ik slaap slecht.

Wolf: De spanning of 't gegiechel van Bloem en Stamper ?

Boter: Oma, ons zorgenkind.

Meel: We hebben er maar één, een echt kruis in huis.

Boter: En zeggen dat men van kinderen wel eens beweert dat het nagels zijn in de doodskist van hun ouders.

Meel: Bij ons is't andersom en zijn M&M...

Wolf: M&M ?

Meel: De twee generaties oneerbare vrouwen oma met o en oma zonder o de twee eerste nagels in de onze.

Wolf: Shit waar staat die kist dat ik er de nagels met mijn tanden uit haal.

Martha (plat op de sofa): Moet je nu horen. Hoe zie 'k er uit ?

Boter: Vulgair.

Meel: Verwaaid.

Wolf: Ik was mijn handen in onschuld.

Martha (neemt een spiegeltje uit haar handtas): Mijn kinderen. Ik kom precies uit de buik van mijn moeder.

Boter: Tegen wie zeg je 't !

Meel: Waar heb je nu weer uitgehangen ?

Martha: Dat zijn mijn zaken !

Boter Oma zeg doe niet zo kinderachtig, we vertellen je toch ook alles.

Martha: Echt waar ?

Meel: Alles en de rest erbovenop.

Martha: Ik ...ik ...

Wolf: En als ik voor een verandering eens met de hond ging spelen ?

Martha: Excellent, laat hem een beetje blaffen onze Passe-partout. Daar is hij goed in.

Boter: Oma, de hond heet wel Pokerface en niet Passe-partout.

Martha: Pokerface ?

Meel: Ja.

Martha: 't Is maar hoe je 't beest heet maar welke zot doopt er nu zijn hond Pokerface ?

Boter (als Wolf weg is): Opa.

Martha: Da's straf, en zonder me iets te zeggen, mannen !

Meel: Als we'r één hebben zijn we hem direct liever kwijt dan rijk.

Boter: Maar als we'r geen hebben zetten we ons beste beentje voor om zo rap mogelijk een min of meer convenabel exemplaar te strikken, vrouwen !

Martha: Andere tijden andere zeden. De vrouw van vandaag jaagt, Ze is lang genoeg 't wild geweest.

Meel: En om te jagen heb j'een hond nodig.

Boter: Passe-partout.

Martha: Sst. Passe-partout is de hond van mv. Carrasco.

Boter : En wie is die Carrasco ?

Martha: Een Chileense die 'k ken via via.

Meel: En Passe-partout een chihuahua die onder de deur door kan.

Martha: Nee een gedumpte Spaanse windhond, een galgo.

Boter: Maar da's een kolos op leren poten !

Martha: De dame in kwestie heeft hem zo herdoopt omdat ze hem elke werkdag langs een geheime gang onder haar handelszaak meeneemt naar 't Centraal Station.

Meel: Spannend.

Boter: En gezond voor de hond.

Martha: Elke morgen om 10 uur laat Evita, zo heet ze, haar twee bedienden binnen.

Boter: Maar niemand weet hoe zij ...

Martha: Ik neem aan dat de buren denken dat ze achter de boetiek woont in een piepkleine ruimte zonder daglicht.

Boter: Ben j' erin geweest ?

Martha: Nee Evita was lange tijd bezig met twee kleerkasten van heren.

Meel: Maar je hebt de ruimte vluchtig gezien op 't ogenblik dat ze de heren binnenliet.

Martha: Nee achteraf, maar toen .. toen was ze hoe zou 'k het zeggen ..?

Boter: Toen was ze'r niet meer met haar gedachten bij.

Martha: Nee rood aangelopen met diepe kringen onder de ogen ...

Meel: en smeekbedes erin.

Martha: Maar 't lijkt wel ...

Boter: of Meel ze gezien heeft.

Martha: Ja.

Meel: Ik ? Ik heb hier en boven onverdroten gewerkt aan de sentimentele heropvoeding van Wolf.

Boter: En hij aan de hare, ze zijn zelfs niet tot in de tuin geraakt.

Martha: Is er zoveel werk aan ?

Meel: Oma op een dag zal ik er je weleens alles over vertellen als je ooit tijd voor ons maakt.

Martha: Afgesproken. Maar jullie mogen het gerust weten, op 't ogenblik heb ik serieuze zaken aan mijn hoofd.

Boter: Waar Wolf zijn neus niet moet in steken.

Martha: Zo is dat.

Meel: Dan is 't nu 't moment om er ons alles over te vertellen,

Boter: terwijl we onder ons zijn.

Martha: Alles ? En wat nog ? 't Enige dat ik er nu al over kwijt wil is 't volgende ...

Martha's woorden zijn nog niet koud

Als Benny zich bij de vrouwen voegt.

Benny (tegen Martha): 'k Had je zo vroeg niet verwacht.

Martha: 'k Heb met de meisjes ... maar wacht eens 'k mis er hier eentje.

Boter: Bloem is ...

Meel: boven en Wolf speelt met de hond i.pl.v.met mij.

Martha: Pokerface heb je hem genoemd. Je moet niet denken dat ik het niet weet. Ik weet er alles van.

Benny: Ik ? We hebben hem samen een naam gevonden en 't lijkt me 't laatste wat we nog samen gedaan hebben.

Martha: 't Laatste ? Dat denk je maar omdat je de laatste tijd zo vergeetachtig bent geworden.

Benny: Vergeetachtig vergeetachtig pf !

Martha: Maar 'k geef toe dat ik met veel zaken tegelijk bezig ben.

Benny: Teveel.

Martha: Zo hadden we zonet nog een diepgaand gesprek over de toekomst van de kinderen.

Meel: Die van paps, wij.

Benny: En wat is er utigekomen ?

Boter: Vanalles ...

Meel: en nog wat.

Benny: Allee vooruit goed dat'k het weet.

Martha: 'k Ben content dat je 't nu ook weet.

Boter: Zo weten we 't nu allemaal,

Meel: allemaal behalve Bloem en paps.

Martha: Tja 't ongelijk van de afwezigen zeker.

Benny: Of iets in dien aard.

Boter: Oma we moeten dringend meer van die diepgaande gesprekken voeren.

Meel: Dat vind ik ook maar ...

Martha: Zeg maar.

Meel: plots stukt het gesprek en is het tijd voor een ander spelletje.

Martha: Als 't tijd is is't tijd. Ga maar liefje en denk eraan voorzichtigheid is de moeder ...de moeder van 't ongebooren kind.

Meel: 'k Weet van wie, tot mijn schade en paps schande maar toch reken ik daarvoor in de eerste plaats op Wolf.

Boter (als Meel weg is): Ze zal 't helaas nooit leren.

Benny (tegen Martha): Je houdt er je gewoon te weinig mee bezig.

Martha: Zou je nu echt willen dat 'k ze meeneem naar Brussel ?

Benny: Waarom niet ?

Martha: Omdat ze nog te jong is.

Boter: Ze is 19.

Benny: Brussel ziet zwart van de kinderen van 19.

Martha: Reden te meer om er niet te gaan tussen lopen. Trouwens ...

Benny: Trouwens ?

Martha: Waar ik kom zijn kinderen uit den boze.

Boter: Zijn we te min ?

Martha: Te jong.

Benny: Oma speelt in de categorie " Volwassen kinderen niet toegelaten".

Boter: Hoe oud moeten we zijn ?

Martha: 50.

Boter: 50 ? Maar tegen die tijd ben jij de 80 rijkelijk voorbij en ben ik zelf oma.

Martha: Ik bedoel maar dat je als je eenmaal 50 bent je levensstandaard gevoelig zult kunnen verbeteren, net zoals ik binnenkort.

Boter: Ik ?

Benny: Kom ik ook in aanmerking ?

Martha: Nee de ... personen die we met onze ervaring verwennen zoeken goed uitzierende vrouwen, rijpe vrouwen zoals ik.

Boter: Hier is je handtas. Bekijk je nog eens in je spiegeltje.

Martha: Mijn kapsel ?

Boter: Je haar en de rest.

Martha: Maar ... je begrijpt er echt waar niks van.

Boter: Minder dan niks.

Martha: Ik heb welgevormde benen, een goed figuur, een zwierig poepje ...

Boter: en borsten als kokosnoten.

Martha: Ja waarin je je kunt vastbijten.

Benny: ik lach me een breuk.

Martha: Lach maar. En 'k vergat het voornaamste, ervaring zat.

Bloem: Oma ik heb je gemist.

Martha: Is't waar Bloempje ?

Bloem (laat zich met haar volle gewicht op Martha's schoot vallen): En jij, jij mij

ook ? Ja ik zie 't aan je beteuterd gezicht.

Martha: Maar schatje, je bent te zwaar voor oma's schoot.

Bloem: Ik weet het. Terwijl je 'r niet was ben ik een groot mollig kindvrouwtje geworden en een nieuwsgierig was ik altijd al.

Martha: Allee , allee wat zou je willen weten ? Maar ga eerst van mijn schoot. Wat zijn me dat voor schoothondjesmanieren.

Bloem: Nee Boter en ik hebben 't recht om te weten...

Martha: Welk recht ?

Bloem en Boter (samen): 't Recht van de stoutste. (Bloem laat oma's schoot voor wat hij is en tilt oma's rok op.)

Boter: O ! Gebloemde jarretellen...

Bloem: op haar bonkige dijen en billen.

Martha: Ah, nu is't genoeg geweest.

André (komt binnen langs de keuken): Geen belet ?

Benny: Hier ? 't zou de eerste keer zijn. We waren gezellig Martha's ... Haal je een pilsje in de keuken en breng er één mee voor mij ook.

Martha (terwijl André de pilsjes gaan halen is): Ongemanierde snotapen, wacht maar ik laat het hier niet bij, ik ..., nog een geluk dat André ...

Bloem: net te laat was. Wat zou de brave man wel gedacht hebben !

Boter: De brave man heeft je al halfbloot zien paraderen op de overloop.

Bloem: Hij gaat niet flauwvallen als je je rok laat zakken, hij is meer gewoon.

André (met de ontkurkte flesjes, zonder glazen): Schol.

Benny: Gezondheid.

Martha: Laat het je smaken. Tot straks 'k Ga iets anders aantrekken.

Boter: 't Zou gaan tijd worden.

Bloem: Je loopt er bij alsof je billen aan een kapstok hangen.

André: En deze keer ga je alleen je plan moeten trekken. 'k Ben Dolfke tegengekomen met de hond.

Boter: Wolf kan hier niet alles doen.

Bloem: De hond laten blaffen.

Boter: Onze ruggen een beurt geven onder de douche.

Bloem: De living voorzien van ...

Boter: van wat we nodig hebben.

... Bloem: Meels oogstmijtlarvenbeten behandelen.

Boter: En oma een handje toesteken bij 't aankleden.

Benny: Ze was in Brussel. Ze lopen er daar allemaal nogal ongemakkelijk bij.

André: De vrouwen ?

Benny: Ja.

André: 'k Weet het.

Boter: Ah ?

Bloem: Van horen zeggen ?

André: Nee nee nee van er achter te lopen.

Benny: Dan zal 't wel kloppen.

Meel en Wolf voegen zich bij 't gezelschap.

Wolf: Opdracht hond met liefde volbracht.

Meel: We zijn ermee tot in de buurt van de Bollebeek geweest.

Martha: Zat er veel stroming op zoals na een onweer ?

Meel: Heeft het geonweerd in Brussel ?

Martha: Nee.

André: Hier ook niet.

Boter: Zo zie je maar.

Bloem: Nu als 't onweert in Brussel wil het wel eens pijpenstelen regenen in Mollem.

Benny (tegen Martha): Ga je nu maar ontdoen van die ... van dat ...

Martha: Eerlijk waar 'k zal blij zijn als ze weer in de kast hangen.

Boter: Leg we dan eens uit waarom je die prullen draagt.

Martha: Omdat ...omdat ...

Bloem: mannen er op afkomen zoals vliegen op een dode rat.

Martha: O! Nu ben ik weg.

André: Dolfke jong ...

Wolf: Merci 'k heb gister al veel gegeven. Ze heeft die dingen alleen aangekregen, ze zal ze wel alleen uitkrijgen.

Meel: En zoniet kunnen we nog altijd de hulpdiensten oproepen.

Vijfde tafereel.

Martha in gesprek met Conny.

Conny: Weet je wat ? Ik ben van plan ... Mag ik echt geen sigaret opsteken ?

..... Martha: Nee echt niet. Je kent hem niet oeioeioei !

Conny: Is 't zo'n pezewever ?

Martha: Een man van de oude stempel, met principes.

Conny: Een burgermannetje, sukkel. Afleveren zou'k zeggen.

Martha: Afleveren ?

Conny: Ja bij mij.

Martha: Bij jou ? Hij moet nog willen ook.

Conny: Laat dat maar aan mij over. Je weet toch hoe ze me heten mijn ...
patiënten ?

Martha: Nee geen flauw idee.

Conny: " De krolse kat van 't Peukenpaleis".

Martha: "De ..?

Conny: Week ga je'r van worden in de bijkeuken als je ziet hoe hun hete blikken zich
in mijn billen vastboren.

Martha: Terwijl je verder kookt alsof je 't niet merkt.

Conny: In de beginfase maar daarna giet ik nu en dan olie op 't vuur i.pl.v. in de pan.

Martha: Door je rokje te gebruiken als een waaier.

Conny: Precies, zodat ze een glimp kunnen opvangen van mijn lingerie, opgelet niet
meer dan een glimp.

Martha: 'k Zal 't onthouden.

Conny: Je moet ze de hele tijd dat je kookt onder controle houden, daarna ...

Martha: Effectief, daarna ...

Conny: Geef toe dat 'k mijn bijnaam niet gestolen heb.

Martha: Da's 't minste wat je kan zeggen.

Conny: Ik kan je met de hand op 't hart verzekeren dat Benny op de keukentafel zal openbloeien en er al zijn frustraties zal op achterlaten.

Martha: Laten we toch maar eerst verder werken aan mijn opleiding.

Conny: Je gaat erop vooruit maar alle begin is moeilijk.

Martha: Die jarretellen zijn me allesbehalve op 't lijf geschreven.

Conny: De lingerie is in mijn beroep primordiaal en hoedanook veel belangrijker dan de heerlijke kruidengeuren in de pan.

Martha: Om die mannen helemaal in de juiste stemming te krijgen.

Conny: Voilà op tien gasten die 'k ontvang komen er negen voor mij en de tiende voor mij en mijn gerechten.

Martha: Evita 'k ben op komst. Wat denk je, zal ze ..?

Conny: Je uitkafferen ? Zij niet maar haar twee broers misschien.

Martha: Zijn dat haar broers die twee loebassen ? Ze lijken op haar zoals water op vuur.

Conny: Dat kan gebeuren maar geen paniek je krijgt er maar mee te maken als je 'r echt klaar voor bent.

Martha: Als Evita me alle knepen van 't vak heeft bijgebracht.

Conny: Ik heb me ook niet van de eerste dag als een slobeend in een slik bij hoogwater gevoeld op mijn keukentafel, met die gordel om mijn middel.

Martha: Hoelang heeft het dan geduurd ?

Conny: Een tijdje , maar nu zou'k ermee gaan slapen.

Martha: Dat meen je niet !

Conny: Toch wel maar 'k mag niet van Salvatore. Hij weet beter dan wie ook dat ik er mijn klanten mee lok.

Martha: Hoe kleingeestig, je zit er toch niet bloot mee achter je raam !

Conny: Geen sikkepit beter dan die saaie vent van jou.

Martha: En dat met de compensaties die hij heeft !

Conny: Elk jaar een nieuwe sportwagen van zijn favoriete merk.

Martha: 't Is godgeklaagd.

Conny: Enfin ! Als ik eraan denk moet ik er echt wel eentje opsteken.

Martha: Kom ik rook er ook één en in de tuin kan ik de peuken begraven onder de meidoornhaag van de buren. (Gaan door de keuken naar de tuin waar ze Meel en Wolf aantreffen die hun gesprek aan 't afluisteren waren en ijlings de keuken hebben verlaten.)

Eens Martha en Conny buiten zijn
haalt Bloem zich twee blikjes frisdrank
in de keuken. Als ze'r de woonkamer
wil mee verlaten komt Benny thuis.

Benny: 'k Ga straks fietsen. Ga je mee ?

Bloem: We gaan draw poker spelen en daarna ...

Benny: Nee ? Ook goed.

Bloem: Opa je rijdt ook zoals een toerist die de weg zoekt.

Benny: Misschien maar 't is omdat ik niet roekeloos rij dat ik me nog nooit al vallend iets gebroken heb.

Bloem: Neem oma mee, ze is achterin de tuin met een onbekende vrouw waar witte rook uitkomt.

Benny: 't Is beter zo.

Bloem: Beter dat hij uit de onbekende komt i.pl.v. uit oma of beter witte rook dan zwarte ?

Benny: Allebei.

Bloem: Opa.

Benny: Ja.

Bloem: 'k Vrees dat 't Conny is.

Benny: Conny ? En dan ? 't Mens heeft ook ontspanning nodig als ze zoveel kookt als wordt beweerd.

Bloem: Meer nog vrees ik en daarna tafelt ze met een onbekend aantal "tafelaars" tegelijk.

Meel en Wolf komen er bij via de keuken.

Bloem: Is't Conny ?

Meel: Affirmatief 't is "de krolse kat van 't Peukenpaleis" in levenden lijve.

Benny: Hoe weet je 't ?

Meel: Oma heeft ze ons voorgesteld.

Wolf (tegen Bloem , de ogen op de verborgen wandmicrofoon.): Maar je weet hoe we zijn,

Meel: we hadden al meer dan een vermoeden voor ze 't ons zei.

Benny: Ah ?

Meel: De stank van stoofpotten, seks en stinkstokken. Hé hé mijn snoetje loopt niet overal voor spek en bonen met me mee.

Benny: Als ze weer binnenkomen...

Bloem: laten we hen alleen.

Meel: Het mens moet niet weten dat we ze niet kunnen zien of luchten.

Benny: Ik spring op mijn fiets en ben er vandoor. Ik was dat toch al van plan.

Bloem: We poetsen allemaal de plaat als ze weer naar de keuken afzakken. Wolf ..?

Wolf: Ik houd ze in 't oog. Een goeie Wolf heeft aan 1 hint genoeg.

Meel (als Wolf in de keuken is): Oma wordt hier stilaan een voltijdse bezigheid voor Wolf.

Bloem: Klopt. We moeten er iets aan doen ...

Meel: want vroeg of laat wordt het in deze omstandigheden onmogelijk om nog vriendjes op de kop te tikken.

Boter (op weg naar de keuken): Hoe zit het met die drankjes ?

Bloem: Sorry. Neem ze maar mee.

Wolf(in de keuken): 't Is niet waar !

Iedereen stormt naar de keuken

behalve Benny.

Benny: En ? Is 't de moeite dat 'k me verplaats ?

Boter (vanuit de keuken): Nee. (Terug in de living.) Oma is aan de wiet.

Benny (weet niet wat Boter bedoelt): We zijn allebei aan de wiet.

Boter: Opa, je moet hulp zoeken.

Benny: Hulp ? Da's een goed idee, na de schoolvakantie als alle hulpverleners weer aan 't werk zijn.

Meel: Wat een schouwspel ! Twee voor de prijs van één, ik denk ...

Boter: dat het hier een filiaal wordt van dat Peukenpaleis.

Benny: Hier in de keuken ? Over mijn lijk.

Boter: Opa ik heb de oplossing maar 'k moet ze nog uitwerken. Ik haal me een blikje of twee en 'k ga aan 't werk.

Benny: Hier heb je 'r twee, Bloem heeft al aan haar tweelingzus gedacht.

Boter: Lief maar tegelijkertijd niet meer dan normaal.

Bloem (als Boter met de blikjes naar boven is): Opa ik heb de oplossing voor oma's probleem.

Benny: Ik weet het maar je moet de details nog uitwerken.

Meel: ik heb er ook één maar 'k moet de technische kant van de zaak nog bespreken met Wolf.

Benny: Dan komt het allemaal dik in orde, 'k voel het.

Meel: 'k Moet er wel eerst nog iets op vinden ...

Bloem: Bind hem vast aan 't bed.

Benny: Wolf ?

Bloem: Wie anders ?

Benny: Zo 'n behulpzame gast !

Meel: Klopt, maar als ik iets met hem wil bespreken kust hij me wel direct monddood de macho.

Benny: Wolfke ? 'k Geloof er niks van.

Bloem: Aflossing van de wacht. (Gaat naar de keuken om Wolfs uitkijkpost in te nemen.)

Meel: Ah je gelooft me niet ? (Als Wolf terug is.) Wolf schatje nu moet ik echt wel dringend iets met je bespreken.

Wolf: Nu niet liefje nu niet. (kust Meel langdurig, allerminst tegen haar zin.)

Meel (na de kus , tegen opa): Wat heb ik je gezegd !

Wolf: Iets dat 'k niet mag weten ?

Benny: Dat j'een kraan bent in 't kussen ...

Meel: maar erbarmelijk slecht je moment kiest.

Bloem (terug): Wegwezen, oma is de peuken aan 't wegmoffelen onder de haag bij de bureu.

Meel: Of de jeugd van eergister toont aan de jeugd van vandaag hoe 't moet.

Benny: Weg is weg.

Bloem: Opa !

Langs de keuken komen Martha en Conny terug

naar de woonkamer waar geen spoor meer is van de anderen.

Conny: En nu nog een aperitiefje, één. 't Zal me moed geven. Er wacht me nog een zware dag. Je verdient dan wel goed maar ...

Martha: Logisch dat 't niet elke dag evident is. Ik drink er ook één.

Conny: Op een geoliede samenwerking.

Martha: C'est ça. Voor elk probleem is er wel een oplossing.

Conny: Zo wil ik het horen.

Martha: En achteraf ?

Conny: Als alles achter de rug is ?

Martha: Ja drink je 'r dan nog iets mee met je gasten ?

Conny: Bij de duivel nee ! Ik ontvang kontant; da's nogal wiesdes ...

Martha: Ze klaar als een klontje, zo ga'k het ook doen.

Conny: en als ze dorst hebben, wat ik me goed kan voorstellen, 'k heb ook dorst...

Martha: Je zou voor minder dorst hebben !

Conny: wel dan kunnen ze altijd nog iets gaan drinken bij de Pruis.

Martha: Bernd ?

Conny: Ja, 't komt er op aan niet te familiair te worden met de mannen. Gewoon je ding doen, salut en de kost.

Martha: 'k Zou hier op de keukentafel kunnen oefenen maar met wie ?

Conny: Met een paar dwergen, misschien. Maar je bent nog veel te groen achter je oren.

Martha: Juist, eerst mijn opleiding.

Conny: Als je 't de eerste keer slecht doet is je liedje uitgezongen.

Martha: Soms ben ik naïever dan een kind.

Conny: Een reputatie moet je uitbouwen, stap voor stap, methodisch, zonder overhaasting.

Martha: Consequent.

Conny: En 'k vergat bijna 't voornaamste.

Martha: Altijd bereid zijn om de soms bizarre wensen van je gasten met de glimlach in te willigen.

Conny: Precies, tijdens de vuurproef op de keukentafel sta je 'r alleen voor, moederziel alleen.

Martha: Daar moet ik op voorbereid zijn.

Conny: Geen heilige zal er je te hulp schieten, zelfs niet de heilige van 't hemels genot.

Martha (terzijde): Wie kan dat zijn ?

Conny: Thuis was ik nooit af. Ik ben 's avonds doodop, stikkapot.

Martha: Ah de glazen ! Is 't tijd ?

Meel (uit de keuken gekomen): Oma, eens ga'k je toch moeten leren pokeren dat ik je van je geld kan helpen.

Martha: O !

Meel: Je koopt er toch alleen maar hoerenlinterie mee.

Conny: Later ga je worden zoals wij prinses in de keuken en hoer in bed en als je de twee combineert ...

Meel: en mijn peuken achterlaat op de keukentafel ...

Martha: Vrouwen beleggen hun geld anders dan mannen.

Meel: Van een belegging **gesproken** , mw Corthout investeert, pardon steekt haar geld in jarretellen.

Martha: In lingerie, niet in klopboormachines, niet in cirkelzagen, niet in ...

Conny: Martha is goed aan 't investeren, geloof me.

Meel: Ah ja ?

Conny: Binnenkort vertrekt ze vóór de middag met de trein en komt ze 's avonds in een spiksplinternieuwe cabrio thuis.

Meel: In een ... ze heeft geen rijbewijs.

Martha: En dan ? 'k Ga zoveel verdienen dat ik dat ding moeiteloos zal kunnen kopen als ik het anders niet kan krijgen.

Meel: Kopen ?

Martha: Ja kopen en nu zijn we weg, Conny moet alweer aan de slag.

Conny: 'k Moet gaan koken.

Martha: Meel, wormpje was alsjeblieft de twee glazen af. 'k Zou niet willen dat opa denkt dat 'k aan de drank ben ook.

Meel: Ook ? Aan wat nog allemaal ? (Maar Martha en Conny die al een sigaret vasthoudt zijn inmiddels de deur uit.)

Wolf (komt uit de keuken): Wat doen we met Stamper ? Ze antwoordt niet.

Meel: Neem mijn fiets, ver kan ze nog niet zijn.

Wolf (kust Meel): 'k Ben direct terug.

Meel (als Wolf weg is): "Wormpje alsjeblieft", 'k laat ze schoon staan die glazen.

André: Ah Meel, de deur stond wagenwijd open, 'k ben dan maar binengekomen.

Meel: 't Is simpel André je bent hier thuis.

André: 'k Weet het.

Meel: En Wolf vreest geen inbrekers. Hij beweert dat als je de buitendeuren wijdopen laat je'r geen op bezoek zult krijgen.

André: Als er niets te stelen valt is het 't proberen waard.

Meel: Opa is een minuut of tien geleden met de fiets vertrokken.

André: En Martha nog maar pas.

Meel: Heb je ze nog gezien ?

André: Uit de verte, 'k zou ze niet eens herkend hebben maar ...

Meel: Maar plots stak de wind op en je wist genoeg.

André: Godverdomme, met een wijveke dat een rookpluim achterliet en vanonder uitgerust zoals de hoeren achter 't Noordstation.

Meel: André spijtig dat je geen kinderen hebt, geen kleinkinderen.

André: 't Is nu telaat en onder ons Ben zit hier toch wel met een vergiftigd stuk fourré praliné op zijn kot.

Meel: Oma ?

André: Ja.

Meel: Vind ik ook en je mag twee keer raden met wie dat snoepoetje op stap is.

André: Met Conny. Weet je hoe'k het weet ?

Meel: De rookpluim en de uitrusting van de lichtekooi.

André: Wablief ? Met 't licht van de zon op haar poep kon ik duidelijk ...

Meel: Van in de verte.

André: Ja een tippelende kat herkennen.

Meel: Een zwarte trippelende kat op een heet zinken dak want doodleuk gatatoeërd op haar blote hoerenskont.

André: Godverdomme, je hebt ze ook gezien !

Meel: Hier op je plaats heeft ze gezeten en gezopen ...

André: en dan nog uit twee glazen tegelijk.

Meel: Ja, een hele fles.

André: En daarna heeft ze geprobeerd Wolf te ...

Meel: Gelukkig is de keukentafel hier te klein voor haar positiespel en is hij kunnen ontkomen. Hij kan nu elk ogenblik terug zijn.

André: 'k Hoop het. 't Is toch zo'n gediensig Dolfke.

Meel: Maar je moet op alles voorbereid zijn in 't leven,

André: Op alles.

Meel: en dus houd ik Snoek achter de hand.

André: Waar ?

Meel: Ergens in de buurt zodat hij me direct uit de nood kan helpen.

Bloem (ongerust): Stamper geeft geen antwoord. Als die twee zogeheten broers van Evita haar maar niet op 't spoor zijn ! Ah André !

André: Twee ...

Bloem: Twee louche figuren uit de keukentafelprostitutie en Stamper is mijn beste vriendin.

André: Oeioeioei dat voerspelt niet veel goeds met Evita van Mallorca. Ai ai ai !

Meel: Van Valparaiso.

André: Nu je 't zegt. "Ai Evita Evita van ..." Eigenlijk is 't nog een schoon liedje.

Meel: Schone liedjes duren niet lang.

Boter (tegen Meel): En ? Ah André, een pintje ?

André: Een pintje ? Denk je nu echt dat 't 't moment is om te drinken terwijl Kamfer godverdomme op de keukentafel in de prostitutie zit met die twee louche broers van Evita van Val Paradiso en Dolfke hier al twee keer verkracht is door de getatoeërde krolse kat van 't Neukerspaleis terwijl Snoek van achter zijn hand aan't meekijken was.

Zesde tafereel.

Boter, Bloem, Meel, Stamper en

Wolf bespreken de situatie.

Boter: Eigen schuld dikke bult.

Bloem: We zijn als onbezonnen ouders te werk gegaan, hebben oma teveel vrijheid gegund.

Meel: Veel teveel net zoals Waterkriekje de hare maar zij heeft een excuus en wij niet.

Wolf: 't Excuus dat ze zes oma's heeft, geen, meer of geen minder.

Stamper: Begin die maar allemaal aan de leiband te houden d'as echt onbegonnen werk ...

Wolf: op zo'n smalle trottoirs !

Niemand lacht.

Wolf: Sorry 'k zag er haar in een flits mee lopen in afgaande orde van breedte en grootte.

Boter: De twee dikste op het trottoir de vier dunste tussen de toeterende auto's.

Wolf: Ja, prachtig toch !

Bloem: En leuk voor de mollige maar als je ze zo in 't oog houdt.

Meel: Wat als je ze zo in 't oog houdt ?

Stamper: Als je ze zo in 't oog houdt kom je gegarandeerd met vier stuks minder thuis en ben je ongetwijfeld beter af als je één oma haar ding laat doen in de grootstad.

Wolf: Op een aangepaste keukentafel.

Meel: Ondertussen kunnen de vijf thuiszitsters rustig een verlengstuk breien aan je verjaardagstaart.

Bloem: En sparen voor je oude dag.

Boter: Genoeg gelachen met een hypothetisch geval. Eén oma opvoeden tot daaraan toe maar geen zes.

Wolf: Ons eerste idee, brandversnellers aanbrengen onder de keukentafel ...

Meel: nadat Conny en de mannen met hun instrumentenarsenaal in aanslag ...

Wolf: Geef acht !

Meel: hun respectievelijke posities ingenomen hebben,

Wolf: was te riskant voor ons .

Stamper: En ook te wreed voor Waterkriekje.

Bloem: Ja want zelfs als je zes oma's hebt moet het verschrikkelijk zijn er één te verliezen op de barbecue.

Boter: Het was een middeleeuws idee, weg ermee.

Meel: Oké we roosteren Conny niet.

Wolf: We maken van dat arme schaap geen mechoui , niet alleen omdat ze 'r te oud voor is,

Stamper: maar evenzeer om er niet zelf het hachje bij te laten. Togegeven, fraai fraai is het allemaal niet.

Bloem: Exact, maar 't kan zeker geen kwaad om af en toe ook eens aan onszelf te denken.

Stamper: We cijferen ons al genoeg weg.

Boter: Een minder extreem idee dan maar. We leggen oma ...

Bloem: tot in de kleinste details uit wat haar te wachten staat.

Meel: 't Idee is ongetwijfeld minder extreem maar 't is wel extreem moeilijk uit te voeren.

Wolf: Vind ik ook zolang niemand van ons ...

Boter: interactief of passief op die tafel heeft gelegen.

Stamper: Oeioeioei !

Boter: Afgevoerd.

Meel: En als we nu eens Evita zouden aanpakken ?

Boter: Evita ?

Meel: Ja Conny ronselt dan wel de slachtoffers maar hun opleiding krijgen ze allemaal van Evita.

Stamper: Met het paswoord van Conny zijn we in een wip, ik bedoel in een handomdraai bij haar binnen en dan ...

Bloem: dan doen we ons groener voor dan we zijn,

Boter: Zodat ze extra veel werk aan ons heeft.

Meel: Ja en we de tijd krijgen om de werkwijze van de Chileense maffiosi tot na de komma te bestuderen.

Wolf: Conny ronselt oma's, geen snotmeiden en daar komt nog bij dat er achter de kleine ruimte nog vertrekken kunnen zijn,

Meel: gevuld met sekshongerige Chileense illegalen.

Boter: Hm !

Bloem: Zoals je zegt.

Boter: Afstappen van 't idee dan maar.

Bloem: Dat lijkt me 't verstandigst, trouwens we zijn geen oma's en 'k zie niet goed in hoe daar in dit en 14 dagen verandering zou kunnen in komen.

Meel: Weer een idee voor de prullenmand. Zonde toch !

Stamper: Zonde van 't paswoord natuurlijk maar ook van die mysterieuze gangen onder Brussel waar ik ...

Wolf: graag de broers van Evita tegen 't lijf zou gelopen zijn.

Stamper: Misschien toch liever niet.

Bloem: Mijn gedacht ! Maar Evita neemt de trein en daar hebben we mogelijkheden zat.

Boter: Om haar te laten verdwijnen ?

Bloem: Ja.

Meel: 'k geloof mijn oren niet !

Wolf: Ik ook niet.

Meel: Zie je ze dan niet de droeve ogen van dat geslagen stuk ellende,

Wolf: bevend in een hoekje van 't coupé ?

Bloem: De galgo ocharme ! Sorry, die heeft al genoeg geleden.

Boter: Afgevoerd zoals de Fyra.

Wolf: Ik heb een veel beter idee, feilloos en ongevaarlijk.

Meel: Wat, jij op die tafel met oma, o !

Wolf: 't Gaat hier niet om mij en nog minder om Martha.

Bloem: Oma is nog niet klaar voor 't grote werk. 't Zijn niet mijn woorden 't zijn de woorden van Conny.

Wolf: Ik denk aan Beer.

Meel: Aan Beer ?

Wolf: Ja eerst schransen en dan ... helemaal zijn ding.

Boter (terzijde): Als die tafel maar sterk genoeg is.

Meel: Met die oude teef ?

Wolf: Ja voor 't goeie doel. Beer zou alles doen voor 't goeie doel.

Bloem: Mij goed als 't maar niet met mijn oma is.

Stamper: 'k Stel voor dat we toch maar met beide voeten op de grond blijven.

Boter: Wat ligt er op je maag, zeg maar.

Stamper: Beer de gezant doet waarvoor hij gekomen is, hij vreet en hij vreet en daarna doet hij zich nog tegoed aan de krolse kokkin. En dan ?

Bloem: Dan keert hij terug naar huis, tenzij hij nog iets gaat drinken bij de Pruis.

Meel: Ja logisch toch na de inspanning, bier met Bernd en daarna wodka met Olga 't animeermeisje.

Boter: De klanten van de Pruis niet vergeten. Cava met Carmencita en whisky met Willie.

Wolf: Kan er nog tequila bij met Teobaldo ? Allee nog net. En daarna zigzaggend en schuine liedjes zingend de camion in. " Z'ee geen broek aan z' eet er den afwas mee gedaan". Vroem vroem vroem.

Stamper: En na Beers expeditie, wat weten we dan meer ?

Boter: Over hoe't er aan toe gaat ?

Stamper: Ja.

Boter: Niets, ongevaarlijk maar waardeloos voorstel.

Wolf (krabt in zijn haar): Voorlopig maar tijd brengt raad. Ik blijf alvast optimist.

Meel: Van tijd gesproken, we kunnen tijd winnen ...

Bloem: Tijd winnen ? Maar natuurlijk dat is de oplossing en ondertussen consulteren we,

Boter: langs onze neus weg,

Bloem: specialisten van de keukentafelprostitutie.

Stamper: Zoals ?

Bloem: Keukentafelprostitutiespeurders op rust.

Wolf: Ingewijde arme klaren.

Meel: Leveranciers en fabrikanten van buitenmaatse keukentafels.

Boter: Oesterkwekers, importeurs van Thaise curry en kardemon, keus genoeg.

Stamper: Tijd winnen ? Ja, maar hoe ?

Boter: Wolf ?

Wolf: Voilà, ik ben ondertussen aan 't denken geweest en 'k ben tot de conclusie gekomen dat we ...

Stamper: Martha ...

Wolf: ja, hoe zou 'k het zeggen, tijdelijk moeten uitschakelen.

Meel: We duwen haar voorzichtig van de trap.

Wolf: Bijvoorbeeld.

Bloem: C'est ça en als ze niets breekt herbeginnen we.

Boter: 1 keer 2 keer 3 keer tot we'r eindelijk mee naar 't ziekenhuis kunnen.

Bloem: Niet te doen. We gaan er hier onderaan de trap ons bed niet bij maken.

Wolf: Nee en daarenboven kan ze zelfs als we met 1 vinger duwen, haar nek breken.

Stamper: Niet dus. Wat heeft ze nodig om te koken en op die tafel te klauteren ?

Meel: Haar handen haar benen en haar armen.

Bloem: En haar een arm breken da's kinderspel.

Boter: Vind je ? Zij zal hem moeten breken , wij ...

Bloem: Wij kunnen een handje toesteken.

Wolf: Een voetje. Fietst ze ?

Meel: Niet echt.

Wolf: En voetballen ook niet veronderstel ik.

Meel: Ze eet al eens een banaan maar opa is er als de kippen bij om de schillen te composteren.

Stamper: Om uit te glijden over een banaanshil moet je 't al opzettelijk doen. Wat we nodig hebben zijn knikkers,

Bloem: We zijn er uit. Knikkers passen perfect in ons budget ...

Boter: en ze bewijzen al jaren hun deugdelijkheid.

Meel: En daarbij ogen ze nog goed ook voor een compositiefoto op Twitter.

Wolf: "Oma knikkert zich een breuk". 'k Zie 1 klein probleem, knikkeren is een oubollig jongensspel. (Stilte. Enkele ogenblikken later.) Godverdomme !

Meel: André !

Bloem; Hij gooit niets weg. Misschien heeft hij nog oude knikkers in huis.

Boter: 't Kan onze geluksdag worden.

Bloem: In een ideale situatie brengt hij ze mee,

Wolf: voor een spelletje met mij.

Stamper: Hij vergeet ze op te rapen. Martha neemt hem niets kwalijk, ze weet hoe hij is.

Wolf: En mij ?

Meel: Niet meer dan dat als je ze ...

Wolf: Ik vreesde er al voor, ik ben hier in één adem Wolf en zwart schaap en als toetje oma's habilleuse.

André (via de keuken, steekt zijn hoofd binnen): 't Is André.

Boter (als hij helemaal binnen is): André !

Bloem: Ja.

André: André de vriend van Ben.

Meel: André allee de man die knikkers in huis heeft.

André: Knikkers ?

Meel: Ja van die ronde ...

André: Godverdomme wel 10 dozijn.

Meel: Zo veel ! 'k Haal je een pilsje. Daar wil ik nu eens alles van weten.

Bloem: En ik dan !

Stamper: En ik !

Boter: En ik !

Wolf: En ik ! Ik ben stekezot van dat ziekenhuisspel.

Meel (met het ontkurkte flesje): Alsjeblieft.

André: Op de knikkers. (Neemt een ferme slok.) Voilà elke knikker heeft een naam.

Bloem: Net zoals wij, Bes Vrucht Pit.

André: Nee Coppi Bartali Anquetil Polydore Merckx Goal Van Impke Melk dingetjes.

Wolf: Allemaal coureurs, echte, geen busreizigers.

André: Elke dag een rit, soms twee, drie als ik er kwaad op ben.

Wolf: Kwaad ? Volgen ze 't reglement niet ?

André: Niet altijd. Ze durven zotte dingen doen die coureurs. 'k Heb er me al eens een been op gebroken.

Boter Bloem Meel en Stamper (samen): Een been ?

André: Dit hier of 't andere en 2 of 3 keer een arm.

Boter: Oef ! Da's al beter.

Bloem: Minder slecht, ik bedoel minder erg.

André: 't Eén is 't één en 't ander is 't ander. Waar was ik gebleven ?

Wolf: Bij 't parcours.

André: Eigenlijk is 't niet ingewikkeld. Ik kieper een zak of tien zand over de vloer ...

Stamper: In huis ?

André: Ja maar nu wordt het iets moeilijker.

Wolf: Voor de coureurs ?

André: Nee voor mij want zonder stevige afdaling bij 't vertrek willen die ezels van coureurs geen meter vooruit.

Wolf: 'k Kan 't geloven, ze zijn niet opgewarmd.

André: Niet opgewarmd, niet opgewarmd ! En ik geraak wel elke dag de helling op om tot hier te komen.

Meel: Onopgewarmd.

André: Ja 'k zou niet weten hoe 'k er moet aan beginnen, aan de opwarming.

Wolf: Drink je flesje leeg en we vliegen getweeën de helling af om die coureurs te gaan zoeken.

André (ledigt de fles): 'k Moet ze niet zoeken.

Boter: Zeker ?

André: Ik weet ze liggen. Sinds ik er me de laatste keer iets op gebroken heb schop ik de stinkerds in een hoek.

Bloem: Na de koers ?

André: Ja.

Stamper: 't Zal hen leren in de weg te liggen.

André: Raad eens wie 'k altijd eerst terugvind ?

Stamper: Euh ... iemand van bij ons ... Hazard ?

André: Wie is dat jong ?

Wolf: Coppi ?

André: Anquetil.

Wolf: Anquetil ? Maître Jacques comme c'est bizarre !

André: Niks bazaar. Hij heeft de schoonste coiffure.

Wolf: 'k Had het moeten weten, maar 'k weet wie je als tweede vindt.

André: 't Zou me wreed verwonderen Dolfke jong.

Wolf: Poulidor.

André (terzijde): 't Is dan nog juist ook. Hoe weet die kleine snootap dat ! (Kijkt Wolf met open mond na.)

Meel: Daar sta je van te kijken hé !

André: **Geen klein beetje.**

Wolf (tegen André): Kom we zijn weg.

André: Waar gaan we naartoe ?

Boter Bloem Meel en Stamper (samen): De knikkers halen.

André: Goed geluisterd. En wie vind ik als eerste terug ?

Boter Bloem Meel en Stamper (beurtelings): Euh ...

Wolf: Anquetil godverdomme is dat nu zo moeilijk ?

André: Maître Jean.

Als Wolf en André schuddebollend

de deur uit zijn ...

Meel: Wat een dubbel toeval !

Stamper: En wie vindt hij als eerste terug ?

Bloem: An ... en nog iets.

Boter: 'k Heb er een goed oog in. Wat kan er met een peloton, een gegroepeerd peloton van 120 renners in huis nog fout gaan ?

Meel: Weinig of niets.

Bloem: Allee vooruit, niets.

De bel gaat.

Meel: Ah ! 'k Ga kijken.

Bloem (tegen Stamper): Waarom zou je niet blijven tot volgende zaterdag ?

Stamper: Omdat ik misschien vanaf vrijdag 14 dagen kan gaan werken bij Tropiflora in Adinkerke.

Meel (alleen teruggekomen): Een verrassing.

Bloem: Een bedelmonnik of een chimpansee op 3 poten ?

Meel trekt de deur open.

Boter Bloem en Stamper (samen): Waterkriekje !

Waterkriekje: Verrast ?

Boter: Toch wel,

Bloem: een beetje.

Stamper: Hoewel we 't onlangs nog over je gehad hebben.

Waterkriekje; Ik weet beter dan wie ook hoe klein de wereld wel is. Ik heb familie in Zuid-Amerika in Canada en down under. Vandaag ben ik hier morgen daar overmorgen ...

Boter: Morgen daar oké maar waarom hier vandaag in dit godvergeten gat waar

niets ...

Bloem: maar dan ook niets te beleven valt.

Meel: Minder dan niets.

Waterkriekje: Uit sympathie.

Boter: Uit ... hoe sympathiek !

Waterkriekje: Ik weet hoe saai het hier is. Jullie hebben 't me zelf nog verteld.

Bloem: De hele speelplaats is op de hoogte.

Boter: 't Is zo erg dat de jongens die op bezoek komen 't hier direct beu zijn.

Waterkriekje: Dan zou 'k toch maar eens goed in de spiegel kijken.

Boter en Bloem (samen): O !

Meel: En oma vrolijkt ons ook niet echt op, we hebben ze van de vakantie amper gezien.

Waterkriekje: Ik weet er alles van.

Boter: Alles ?

Waterkriekje: Van 1 van mijn oma's en van tante Evita die een kledingzaak runt voor ... enfin 't doet er niet toe voor wie.

Bloem: En hoe ..?

Waterkriekje: Om een lang verhaal kort te maken tante Evita kent de weg onder Brussel en 'k weet dat ze je oma wel eens meegenomen heeft na sluitingstijd,

Meel: Ah ?

Waterkriekje: tot onder 't Centraal Station waar ze de trein neemt.

Boter: 't Is een feit dat oma 't er van neemt,

Bloem: terwijl wij ons hier dag in dag uit stierlijk vervelen.

Stamper: Met mij ...

Meel: met Wolf ...

Stamper: en met André de vergeetachtige vriend van hun opa als occasioneel gezelschap.

Waterkriekje: Tot gister was ik niets meer dan een gewone schoolvriendin een klasgenote van Meel.

Meel: Maar nu komt daar verandering in.

Waterkriekje: Zeker weten, want 'k heb me voorgenomen om van de rest van jullie vakantie één groot feest te maken.

Meel: Joepie !

Boter: Eén groot feest, hoe ga je dat aan boord leggen ?

Waterkriekje: Mijn oma Conny heeft in Brussel een zaak die loopt als een trein. Uit alle windrichtingen komen de klanten watertandend op haar af.

Stamper: Een zaak een zaak ! Wat voor een zaak ?

Waterkriekje: Een mannenspeciaalzaak.

Bloem: Een ... waar jij natuurlijk alles over weet.

Waterkriekje: **Letterlijk** alles. Op de keukentafel kunnen de gasten kookstandjes uitproberen ad libitum.

Boter: Zoveel ze 'r aankunnen ?

Waterkriekje: Ja.

Meel: Met je oma ?

Waterkriekje: Ja van de meest klassieke tot de meest buitenissige die ze oppikt op 't Internet.

Bloem: Daar !

Waterkriekje: Gebaseerd op de nieuwste technieken.

Boter: Op de nieuwste technieken ?

Waterkriekje: Stuk voor stuk perfect uitgevoerde hoogstandjes.'t Is daar één groot feest op en rond de tafel van 's middags tot 's avonds.

Bloem (absoluut niet overtuigd, ironisch): Gezellig !

Waterkriekje: En nu komt het. Hoewel oma geen pottenkijkers duldt, 'k moet er geen tekening bij maken waarom,

Stamper: Nee nee 't is hier voor iedereen zonneklaar.

Waterkriekje; heb ik met haar bedongen dat we vanuit de bijkeuken bij een hapje en een drankje de standjes elke nog resterende dag van de vakantie ongezien mogen filmen,

Boter; om het bacchanaal te koop aan te bieden aan 'k weet niet wie.

Waterkriekje; Nee om er zelf te kunnen van genieten op elk ogenblik van de dag.

Meel: En 's nachts als we wakker liggen.

Waterkriekje: Waarom niet ? Weet je, oma is uitgekookt genoeg om te weten hoe je een Michelinster verdient en tegelijk is ze sensueler dan een prikkelpop.

Stamper: En wij mogen haar gaan filmen terwijl ze ...

Waterkriekje: Geloof je me niet ?

Stamper: Eerst zien en dan geloven.

Waterkriekje: Weet je onder welke naam ze tot ver buiten Brussel bekend is ?

Stamper: Nee.

Waterkriekje: " De kokette kokkin van 't Peukenpaleis".

Bloem: Als "de kokette kokkin"?

Waterkriekje: Ja was ze niet zo koket dan had ze nu een ordinaire kopermijn i.pl.v. een heuse goudmijn. Die kerels komen voor haar.

Boter: Als die ...

Waterkriekje: huismannen.

Boter: Ja als ze echt voor je oma komen is je oma dan geen ...

Waterkriekje: Sst ! Ze kookt voor mannen van carrièrevrouwen die thuisblijven voor de kinderen omdat hun vrouwen meer geld in 't laatje brengen dan zij. Ze leidt een mannenkookclub.

Stamper: Een mannenkookclub ?

Waterkriekje: Ja laten we 't daar bij houden. Hoe ze 't doet gaan jullie dankzij mij vanaf overmorgen kunnen filmen, tegen 't eind van de vakantie met oma Martha erbij.

André (komt triomfantelijk met de doos knikkers binnen die hem onhandig als hij is ontglippen): Godverdomme smerige coureurs !

Waterkriekje: Maar allee ! Als er hier ergens één blijft liggen kan mijn oma er zich vallend een been over breken.

Boter: De onze.

Waterkriekje: De liefde kent geen grenzen en mama's liefdesdhongers evenmin. En geloof het of niet haar jongste vlam heet Kasper Corthout.

Dit nieuws slaat de 4 andere meisjes
zoals u makkelijk kan denken, met verstomming.

Einde van 't stuk.